

aduguns

Otrdiena ● 2021. gada 30. novembris

CENA tirdzniecībā 0,80 EUR

Apglezno porcelānu ◀ 4.

Vau, vau. Daina Šteimaka-Strupka ar punduršpiciem visiem novēl veselību!

Kad acis spīd. Prieku par skaisto eglīti neslēpa bērnudārza "Sienāžitīš" mazie piecgadnieki jeb bērnu grupiņa "Pūcītes".

Vau, Ziemassvētki tuvojas!

33 papagaiļus vērta. Kādā padomju laika multfilmā, mērot pitona garumu, izrādījās, ka tas ir 33 papagaiļus garš. Nemot vērā, ka Āfrikas papagaiļu vidējais augums ir 33 cm, tad rēķiniet paši, cik gara ir Balvu Centrālā egle.

Edgars Gabranovs

Pirmajā adventē pie Balvu Kultūras un atpūtas centra iededza pilsētas Centrālo eglei. Balvu novada domes priekšsēdētājs Sergejs Maksimovs atgādina, ka Balvu pilsētā ir ļoti skaista tradīcija, ka Pirmajā adventē iemirdzas pilsētas Centrālā egle, dzirdamas bērnu čalas un smiekli: "Pirmo svecīti iededzam ar cerību, un bērni ir mūsu cerība."

Taujāts, vai mājās pirmā svecīte jau kvēlo, S.Maksimovs atklāja, ka viņam bijis tas gods iedegt svecīti arī Baltinavas katoļu baznīcā un Šķilbēnu draudzē: "Mājās ir svadabīga situācija: sieva atrodas Armēnijā, vecākā meita mācās Lielbritānijā, bet otra vecākā – Rēzeknē. Mēs esam maza daļa no ģimenētēs, bet ļoti ceram, ka varēsim satikties kopā Ziemassvētkos. Visādi var būt... Šobrīd ir gaidīšanas laiks, turklāt pamazām izplēn neskaidrības migla. Dažas lietas paliek skaidrākas, piemēram, lai izmainītu redzamo, mums jāizmaina iekšējais. Pirmais un svarīgākais uzdevums ir paskatīties uz sevi, kas man ir jāmaina, lai vairoto mana cerību, lai vairoto mana ticību." Lūgts atklāt, kas sevī jāmaina mēram, novada vadītājs atzina, ka jākļūst daudz pazemīgākam. "Strādāšu pie tā," viņš apņēmās.

Aptaujātie balvenieši viennozīmīgi atzina, ka gan valsts svētkos bija, gan arī šobrīd pilsēta ir skaisti izgaismota un izrotāta. S.Maksimovs paskaidroja, ka tā patiesi ir jauna vadlinija, jo šobrīd nevar cilvēkus pulcināt uz publiskiem pasākumiem: "Tāpēc cenšamies radīt vidi, lai tā priecē. Mēs varam izgaismot ēkas, kokus, egles, lai cilvēki vairāk izkustētos un pastaigātos. Novēlu būt vienotīm!" Spriežot par iespējamo gadumijas salūtu, novada vadītājs vēlreiz atgādināja, ka jebkura skaista tradīcija ir jāturpina. Tiesa, viņš nerēmās prognozēt, vai šogad to neiespāidos epidemioloģiskā situācija.

Pie eglītes sastaptā, baltā apgērbā tērpusies Balvu novada deputāte Aija Mežale vaicāta, vai ir Sniegbalītē, atjokoja, ka arī tā var teikt: "Esmu Balvu meitene, kura ļoti gaida Ziemassvētkus. Novēlu visiem mieru, saticību, veselību un lai viss izdodas!" Savukārt Ziemassvētku vecītis Aivars Mežals jokoja, ka vēl daudzas vēstules nav saņēmis. "Mēs apsveicam visus – gan vakcinētos, gan nevakcinētos," piebilda Mežalu pāris. Viņiem piekrīt Balvu Kultūras un atpūtas centra direktore Anita Strapčāne, kura ar savu īpašo tēru atgādināja Sniegpārslīpu: "Gribētos, lai mēs ieraugām un novērtējam skaistumu savās mājās un savā pilsētā. Ziemassvētku prieku nedrīkst liegt nevienam – lai Ziemassvētku vecītis apciemo ikvienu, turklāt bez žagariem!"

Nākamajā
adugunī

● **Jauniešiem piestāv ambīcijas**
Pašvaldība atbalsta jaunos uzņēmējus

● **Motivē iedzīvotājus izkustēties**
Piedalās pasākumā "Sporto preti valsts svētkiem!"

Covid-19

(28.novembris)

Balvu novads – 55
Alūksnes novads – 83
Gulbenes novads – 247
Ludzas novads – 96
Rēzeknes novads – 114

Iaikā sieviete blakus nedrīkst atrasties trešā persona – vīrs vai kāda cita atbalsta persona. Pacientes nedrīkst apciemot arī pēc dzemdībām slimnīcas nodalā. Taču dzemdētājām nav pamata uztraukumam, jo ir radīti droši apstākļi slimnīcas telpās. Ar slimnīcas dzemdību nodalā var sazināties pa telefonu 64507123.

Uz laiku pārtrauktas ģimenes dzemdības

Saistībā ar epidemioloģisko situāciju valstī un Covid-19 infekcijas izplatību reģionā, rūpējoties par māmiņām un drošiem apstākļiem mazuļa nākšanai pasaulei, līdz 12.decembrim Balvu dzemdību nodaļā pārtrauktas ģimenes dzemdības. Tas nozīmē, ka dzemdību

Īszinās

Sākas ceļa būvdarbi

Uz valsts reģionālā autoceļa Smiltene–Gulbene 27 km posmā no Taurēm līdz Gulbenei sākta seguma pārbūve un atjaunošana. Būvdarbu posmā noteikts ātruma ierobežojums 50 un 70 km/h. Satiksme tiks organizēta ar ceļa zīmēm un vadstatņiem, bet aktīvo būvdarbu laikā plkst. 8.00 līdz 16.30 ieviesis vienu ar luksoforu regulētu posmu. Atkarībā no laika apstākļiem, darbus plānots turpināt līdz Ziemassvētkiem.

Izbraukuma vakcinācija kaimiņos

1.decembrī no plks. 9.00 līdz 12.00 būs iespēja vakcinēties pret Covid-19 Alūksnes novada Liepnas tautas namā (vakcinēs ar Moderna, Pfizer un Janssen vakcīnām).

Vārds žurnālistam

Irena Tušinska

Gada drūmākais mēnesis novembris šogad balvniešiem atnesis ne vienu vien nelaimi. Tragiskā negādījumā autoostā dzīvību zaudējis virietis, kuru mājās pārnākam gaidīja bērni. Pie daudzdzīvokļu ēkas nodeguši malkas šķūnīši, ziemas priekšvakarā iedzīvotājus atstājot bez malkas. Dzīvības turpina aiznest kovids un citas negantas slimības. Uzrunājot rakstu varoņus, visi kā viens pauž vēlmi, - kaut viss šis murgs ātrāk beigtos, kaut drīzāk varētu atgriezties pie ierastā dzīvesveida. Taču brižiem šķiet, ka tūneļa galā nav samanāms ne mazākais gaismas stariņš un tā, kā bija, nebūs vairs nekad. Diemžēl jāsecina, ka pie visām nelaimēm, kaut arī reizēm it kā traģiskas sagādīšanas rasiitām, esam vainojami mēs – cilvēki. Ar savu tieksmi pēc aizvien ērtākās un pārtikušākās dzīves planētu esam pārvērtuši par mēslaini un tagad brīnāmies, ka daba sākusi atriebties. Arī autoostu projektējot un būvējot, kāds nav pietiekami padomājis par pasažieru drošību. Un tikai tad, kad nelaimē jau notikusi, sākam glābt, kas glābjams. Kļūdīties, protams, ir cilvēcīgi. Tomēr gribētos, lai par šim kļūdām nav jāmaksā ar dzīvībām. Sācies Adventes laiks, kad cerība uz gaismas atnāšanu pamazām pieveic bezcerības drūmumu. Iedegsim svečītes, pieminot tos, kuriem šie Ziemassvētki vairs nepienāks, un lūgsim, lai Dievs vai liktenis nes mums priešgāku nākotni! Klusu un mierpilnu visiem šo Adventes laiku!

Latvijā

Dienvidāfrikā jauns, lipīgāks Covid-19 paveids. Dienvidāfrikā atklāts jauns, lipīgāks Covid-19 paveids. Tādēļ vairakas valstis aizliegušas ieceļošanu no Āfrikas dienvidu daļas valstīm. Arī Latvijas ārlietū ministrs aicinājis atcelt braucienus, kas bija plānoti uz valstīm Āfrikas dienvidos. Jaunajam koronavīrusa variantam ir ļoti liels mutāciju skaits. Zinātnieki uzskata, ka tas varētu būt lipīgāks par Covid-19 vīrusa delta variantu, kā arī izturīgāks pret patlabanu izstrādātajām vakcīnām.

Rīgas Austrumu kliniskā universitātes slimnīca piedzīvo dronu uzbrukumus. Pagājušajā nedēļā droni vairākas reizes dienā lidoja apkārt slimnīcāi, pietuvojās palātu logiem un filmēja tur notiekošo. Valsts policija sākusi pārbaudi, informēts Valsts drošības dienests. Šis nav pirmais gadījums, kad slimnīcas – stratēgiski nozīmīgas infrastruktūras objekta – tuvumā manīti droni.

„Laus medit tikai savārgušus vai sabiedrībai bīstamus lūšus. Jaunajā lūšu medību sezonā plānots izdot atsevišķas medību atļaujas līdzsīnējās nomedījamo dzīvnieku kvotu sistēmas vietā. Tas nozīmē, ka lūšus varēs nomedit tikai tad, ja dzīvnieks ir novārdzis, ievainots vai bīstams sabiedrībai un ja nav citu alternatīvu. Katru lūšu medību pieteikumu izskatīs Valsts meža dienesta (VMD) speciālisti. Šobrīd Latvijā lūsis joprojām ir medījamo dzīvnieku sarakstā, bet šajā sezonā, kas sāksies decembrī, lūšu medības plānots pieļaut tikai Eiropas Savienības sugu un biotopu direktīvā iekļautajos izņēmumos.

Pies piedu nomā esošo zemi zem daudzdzīvokļu mājām varēs izpirkt. Ar speciālu likumu izveidots mehānisms, kā no 2023. gada izbeigt pies piedu dalito īpašumu daudzdzīvokļu mājas dzīvokļu īpašnieku un zemes īpašnieka starpā. Dzīvokļu īpašnieku kopība varēs izmantot speciālu izpirkuma tiesību uz zemes īpašniekiem piederošo zemi. To paredz gandrīz trīs gadus Saeimā skatītās, bet nu galīgā lasījumā pieņemtais likums. Paralēli aizvien spēkā paliek jaunā pies piedu nomas kārtība, kas nosaka regulējumu un pies piedu nomas maksas griestus 4% apmērā. Izpirkuma tiesības izmantošanai nebūs nepieciešama attiecīgā zemesgabala īpašnieka piekrišana.

/No lsm.lv un tvnet.lv/

ledzīvotājiem veselības aprūpe nemainīsies

Pieņems jaunā ārste rezidente

Maruta Sprudzāne

Jau informējām, ka Nacionālais veselības dienests pārtraucis darba līgumus ar četriem ģimenes ārstiem Latvijā, kuriem nav vakcinācijas vai Covid-19 pārslimošanas sertifikāta. Viņu vidū arī ģimenes ārste Modrite Silauniece. ledzīvotāji jautā: vai ir slēgtā arī šī prakse un kur praksē reģistrētajiem pacientiem tagad griezties, lai saņemtu veselības pakalpojumus?

Situāciju skaidro Lauku ģimenes ārstu asociācijas vadītāja LĪGA KOZLOVSKA. Viņa apstiprina faktu par izmaiņām M.Silaunieces praksē un to, ka turpmāk šo darbu pārraudzīs L.Kozlovska ārsta prakse. Tas nozīmē, ka pacientu veselības aprūpē nekas būtiski nemainīsies, viņi saņems līdzsīnējos pakalpojumus. „Piekritu pārņemt šo ģimenes ārsta praksi, zinot, ka man ir divi jauni rezidenti. Daktere Elīna Kapteine nākamā gada martā kārtos eksāmenu, lai būtu serificēta ģimenes ārste. Tagad manā praksē automātiski nonāk konkrētās prakses pacienti. Taču viņiem pastāv iespēja arī pārregistrēties un pāriet pie kāda cita ģimenes ārsta, ja ir tāda vēlēšanās,” skaidro L.Kozlovska.

Pacientiem, kuri turpmāk būs L.Kozlovska ģimenes ārsta prakses klienti, pri-māro veselības aprūpi sniegs rezidente Elīna Kapteine. Pacientus pieņems iepriekšējās darba telpās jau zināmajos darba laikos. Darbu praksē turpina arī līdzsīnējā ārsta palīdze Gunta Romka. „Domāju, ka viss būs labi. Nav izslēgta kādam arī psiholoģiska rakstura nesaderība. Tādā gadījumā ārstu var mainīt, izvēloties kādu citu medīki,” informē L.Kozlovska.

Lai veiktu prakses pārregistrāciju, iedzīvotājam ir jāizvēlas konkrētais ģimenes ārsts un jāsazinās ar šī ārsta praksi, lai vienotos par reģistrāciju.

M.Silaunieces ģimenes ārtes praksē reģistrēti vairāk nekā 1700 pacienti, tostarp visai daudz bērnu. No pacientiem dzirdētas labas atsauksmes. Lūk, ko saka balveniete Skaidrīte: „Jau vairāk nekā 20 gadus daktere Silauniece bija manas ģimenes ārste. Vienmēr atsaucīga un ieinteresēta, lai ar kādām problēmām pie viņas vērāmies. Sarunas vizītes laikā bija nesteidzīgas, vērstas tieši uz konkrēto problēmu, lai tā tiktu novērsta un veselība uzlabotos. Gribas uzsvērt dakteres kā medicīnas darbinieka profesionālītati visu ilgo gadu laikā, jo nekad nesajutām *informācijas* noplūdi, kā tas bija pie iepriekšējās ģimenes ārtes. Daktere M.Silauniece ne tikai izrakstīja receptes medikamentiem, bet atrada laiku arī ieteikumiem par veselīgu uzturu. Deva arī nepieciešamos nosūtījumus pie ārstiem-speciālistiem, rūpējās par analīzem. Patika, ka pie viņas nebija garu rindu, lai tiktu uz pieņemšanu, vien dažas dienas, bet akūtos gadījumos problemu risināja uzreiz.”

Varam atcerēties, ka dakteres M.Silaunieces darbs novērtēts arī Latvijas mērogā, izpelnoties „Gada ģimenes ārsta 2007” titulu. Toreiz aizsākās tradīcija godināt labākos mediķus, aicinot par viņiem rakstīt atsausmes pacientiem, lai pēc tam pasniegtu Gada balvas medicīnā. Pateicību par cēlo medīkes darbu izpelnījās arī M.Silaunieces prakses māsiņa Gunta Romka, iegūstot titulu „Gada ārsta palīgs 2017”. Savukārt Nacionālais veselības dienests publiskoja informāciju, ka, veicot ikgadējo ģimenes ārstu darbības novērtēšanu, izvērtējot 1278 ārstu darbu, labākos 2016.gada darba kvalitātes rezultātus valstī sasnieguso ārstu vidū ir arī Modrīte Silauniece Balvos, izpildot visus 13 kritērijus.

1.decembris – Pasaules AIDS diena

Atgādinās ar sveču liesmiņām un informāciju

Zinaida Logina

1.decembris ir diena, kad visā pasaulē riko pasākumus, lai veicinātu izpratni, informētību, mazinātu aizspriedumus un diskrimināciju pret HIV/AIDS skarto sabiedrības daļu, izrādot solidaritāti un sniedzot atbalstu. To ar sveču liesmiņām un informāciju atgādinās arī Latvijas Sarkanā Krusta (LSK) Balvu komitejas jaunieši.

Atzīmējot šo dienu, plaši tiek izmantots arī starptautiskais AIDS simbols – sarkana lentīte. Lai gan saslimšana ar HIV – cilvēka imūndeficīta vīrusu ir novēršama un it visā pasaulē tiek ištenoti plaši veselības aizsardzības pasākumi, vēl joprojām turpina pieaugt ar šo infekciju ieguvušo skaits. Latvija jau vairākus gadus ir pirmajā vietā Eiropas Savienībā jaunatklāto HIV infekcijas gadījumu skaita ziņā. 1.decembra pēcpusdienā no plkst. 15.00 Balvos, laukumā pie Kultūras un atpūtas centra, LSK Balvu komitejas jaunieši iedegs svečītes, iezīmējot AIDS simbola formu, un aicinās ikvienu garāmgājēju piestāt un iegūt vairāk informācijas ne tikai par šī dienas nozīmīgumu.

Balvu komitejas jauniešu nodaļas vadītāja Jūlija Kuznecova un brīvprātīgā Ieva Lauskiniece pastāstīja, ka šovasar jaunieši bija vairākas aktivitātes. „Āra treniņos vasarā uzlaibojām gan savu fizisko, gan mentālo veselību. Vispirms ar jauniešiem, LSK brīvprātīgajiem strādāja trenere Linda Tokareva, tad treneri Sandris Čubars un Iluta Balule,” pastāstīja Ieva. Jaunietes atcerējās talkas laikā atbalsta mājā “Brīvupes” paveikto, kur vajadzēja izbrīvēt un sakārtot šķūni. Daudzas aktivitātes jauniešiem notiek “Zoom” platformā. “Laikā, kad bija daudz ierobežojumu, mēs organizējām tiešsaistes aktivitātes, kurās iesaistījās jaunieši no vairākām Latvijas nodaļām. Tie bija interesanti spēļu vakari, sevis izzinošas aktivitātes,

Satiekas “Azotē”. Latvijas Sarkanā Krusta Balvu komitejas jaunietes bija ieradušās uz tikšanos ar LSK Balvu nodaļas izpilddirektori Marutu Castrovi, lai pārrunātu daudzus organizatoriskos jautājumus. Tuvojas Ziemassvētki, Jaungads, tāpēc jāsāk gatavot dāvanas bērniem un cilvēkiem, kam tās nepieciešamas visvairāk.

noorganizējām saliedētības vakaru, kuru vadīja Jolanta Sauliņča-Logina un Agita Nazarova,” atcerējās Jūlija. “Zoom” spēļu vakaros aktīvi piedalījās brīvprātīgā Santa Grāmatiņa, kura vienā no tikšanās reizēm uzvarēja un ieguva tiesības šādu spēļu vakaru organizēt pati. Balvu jaunieši draudzējās ar nodaļām Preiļos, Rēzeknē un citviet. Notiek līdera spēka treniņkursi, kur jaunieši tiešsaistē divas reizes nedēļā tiekas ar citām nodaļām ar mērķi labāk iepazīt vienam otru, labāk komunicēt, pieņemt nepazīstamo, mācīt viens no otra, kā saliedēt grupas biedrus. “Mums bija saruna par neformālo izglītību, bet iepriekšējā nodarbība bija par motivāciju. Mēs dalāmies pieredzē par to, kā strādājam paši,” pastāstīja Jūlija Kuznecova.

Foto - Z.Logina

Aktuālais gleznošanas studijā

“Olīves” atklāj gleznu izstādi

Jau pirms Latvijas valsts svinībām Balvu Kultūras un atpūtas centrā izlika gleznošanas studijas “Olives” izstādi. Decembri studijai, kuru vada Olga Reče, apritēs 14 darbošanās gadi. Klātesot daļai studijas dalībnieku, 21.novembrī Dienvidu zālē notika izstādes atklāšana.

Raugoties gleznās, skatītājs uzreiz pamanīs, ka vairāk gleznotas klusās dabas un ainavas. Tie dalībniekus uzrunājuši gan ar savu krāsu gammu, gan netveramo mainību, ļaujot izdzīvot arvien jaunas sajūtas un emocijas ikvienam, kurš piestāj pie darba un aizdomājās. Dažos darbos skatienu piesaista arī spilgtās krāsas, kas līdzās esošajiem kļusinātajiem toņiem ir ar stipru enerģijas lādiņu. Krāsu gammas darbos mainās, mainās katrā dalībnieka redzējums pat uz visvienkāršākajām lietām, kuras ikdiņā ir mums visapkārt. Un varbūt tikai caur gleznām pamanām, ko katrs dalībnieks domājis, īsāk vai ilgāk laikā radot šo darbu. Saka jau, ka mākslinieks caur savu radošo piegājienu gleznās atklāj to, kas slēpjas viņa dvēselē. To apliecināja arī studijas dalībnieču sarunas izstādes atklāšanas dienā, jo gleznu valoda runā bez skaņām, bet ar krāsām, līnijām, formām.

Balvu Kultūras un atpūtas centra direktore Anita Strapcāne, atklājot izstādi, uzsvēra, ka glezna ir kā vērtība, kurai ir saules mūzs. “Tās ir atrodamas pie jūsu draugiem, radiem un svešiem cilvēkiem, un viņi, uz tām lūkojoties, atcerēsies un domās par jums. Ik svētdienu jūs šeit nāksiet satikties, parunāt un radīt darbus, kas priecēs jūsu un citu sirdis. Tāpēc, izejot no mājām, prieku ieliec kabatā, veiksni – kurpē, gaišas domas – cepurē. Ja nav cepures un kabatas, visu ieliec sirsmīnā. Tā iet

ir labi un viegli,” studijas dalībniecēm vēlēja Anita Strapcāne.

Par to, kas notiks ar studiju un vai tās darbību neizjauds pandēmijas laiks, bija satraukusies vadītāja Olga Reče: “Esam atkal kopā, esam klāt, lai turpinātu darboties, tāpēc visām par to vēlos teikt paldies. Katrā jūsu darbā ielikts daudz pūlu. Cits tapis kā rotājoties, citā ielikta kāda sāpe, jo ne katrs spēj caur saviem darbiem atklāt sevi un savu dvēseli.” Viņa atzina, ka, kopā darbojoties trīspadsmit gadus, padomu un darba vērtējumu savām gleznām prasa meitenēm arī pati, jo svarīgi, kā to vai citu darbu redz otrs, ne tikai pats autors.

Ar jauku ideju klajā nāca Maruta Castrova, kura sevi sauc par jaunāko studijas dalībnieci, kaut arī savulaik roka gleznošanā iemēģināta. “Mēs varētu turpināt gleznot Saulrietus un tad izveidot jaunu, kopīgu izstādi ar nosaukumu “Saulriets uz Balvu ezera”. Viņa atklāja, ka sen atpakaļ mēģinājusi gleznot ar rokām, neizmantojot otīnu. Maruta sākotnēji pauodus apbrīnu, kā pie viena darba var strādāt tik ilgstoši, jo pašai šķitīs, - uzzīmē, un viss. Nu viņa arī pati sapratusi, ka labu gleznu var radīt, ik pa laikam to apaudzējot ar emocijām un domām, tās iepludinot caur krāsu triepienos.

Ina Priedīte, kura studiju apmeklē jau no pirmās dienas, izstādē apmeklētāju apskatei izlikusi vairākus darbus. “Vēl atceros, ka mums bija interesanta vienošanās ar tobrīd kultūras namā strādājošo Evu Vinogradovu, ka sevi vajag apliecināt arī savādāk, radošāk. Kas mūs mācis, - domājām. Uz to Eva atbildēja, ka var palūgt mamma Dinu Babāni, un mūsu būs vairāk, bet par skolotāju varam uzaicināt Olgu. Tāds bija pats sākums, kad dzima ideja par studiju,” atcerējās Ina. Dina

Foto - Z. Logina

Gleznošanas studijas “Olives” izstādes atklāšanā. Dalībnieces atzina, ka, strādājot ar krāsām un radot savu darbu, tas dod pozitīvu enerģijas lādiņu.

uz studiju atnāca un palika radoši darboties visus šos gadus. Viņa arī ir viena no dalībniecēm, kura pie saviem darbiem strādā ar ļoti lielu rūpību un atdevi.

Savukārt Ina smeja, ka jau nedēļas sākumā domā, kā un ko radīs, kā strādās svētdienas nodarbības. Viņa uzskata, ka uz radošu darbošanos jānāk atvērtam, tīram, jo tas ir darbs arī ar sevi. Ina neslēpj, cik reizēm bijis grūti uzsākt gleznot, ja domas ir kaut kur citur. Viņa teica paldies Lienei Šaicānei par šīs izstādes iekārtošanu, jo savulaik arī Liene apmeklēja studiju “Olives”. Ina atcerējās, ka savulaik vadītāja Olga ieteikusi pievērsties ne tikai dabasskatu atspoguļošanai savos darbos, bet arī cilvēku portretiem.

Nu izstādē skatāmi arī portreti, un tas ir jaunākās dalībnieces Ilzes Pipcānes darbs “Bērnības garša”. “Lai arī mākslas skolā neesmu gājusi, ar krāsām man paticis strādāt vienmēr. Ideja par savu gleznu radās, fotogrāfijā vērojot dēlu un māsīcas meitu rota-

ļājoties. Uzrunāja viņu dzīvesprieks, emocijas. Ceru iedvesmoties no pārējām dalībniecēm, kuru jaukos darbus šodien redzu izstādē,” teica Ilze.

Dalībnieces rada arī kādu pasūtījuma darbus, kādu glezniņu dāvina vai pārdod. Ciemos bija atbraukusi arī Solveiga Kļaviņa, kura darbojas Beļavas tautas nama mākslas studijā “Krāsu prieks”. Izstādē Balvos skatāma viņas glezna “Magones”. “Es no jūsu darbiem jūtu skaidrību, maigumu, krāsu brīvību. Katrai ir sava rokraksts, un dažām dalībniecēm to var labi atpazīt,” pārdomās dalījās Solveiga, uzsverot, ka to vairāk saka par mākslinieces Olgas Rečes darbiem. Uz jautājumu, cik glezna pavisam skaita ziņā kopā radītas, Olga atsmēja, ka sākumā darbus mēģinājusi fotografiēt un paturēt prātā, taču ar laiku tas piemirsies, un atbilde uz šo jautājumu varētu būt viena – daudz. Vairākas studijas “Olives” dalībnieces piedalījušās arī dažādos lielākos vai mazākos mākslas plenēros.

Katram gadalaikam – savi darbi

Izstādē apmeklētāji var apskatīt arī spilgtu gleznu “Magones” (attēlā), kas ir INGRĪDAS SKUČAS darbs, un tas ir tikai viens no trīs izstādē redzamajiem. Viņa “Olīvēs” darbojas jau vairāk nekā desmit gadus un atceras, ka pirmais studijā radītais darbs saucies “Balvu ezers”. Ingrīda aizvadītajā gadā bija gleznu izstāde Sakrālajā kultūras centrā. Uz studiju viņa sāka iet kopā ar meitu Madaru, kura šobrīd studē Anglijā, bet gleznojoprojām. “Mani uzrunā daba un puķes, bet meita vairāk glezno dzīvniekus. Mājās ir molberts, krāsas, un gleznoju brīvajos brīžos. Glezna “Magones”, ko vēlējās nopirkt Balvu Novada muzejā, bet nepārdevu, tapusi pirms gadiem pieciem. Pie savām gleznām strādāju arī ilgāk, pat mēnesi, bet ne jau katru dienu. Apsēžos un strādāju 3 – 4 stundas, jo gribas visu izdarīt perfekti,” pastāstīja Ingrīda Skuča. Mājās viņai pie sienas ir katram gadalaikam piemērotas gleznes, un pašlaik tā ir ziema.

Foto - Z. Logina

Studijā – kopš pirmās dienas

Foto - Z. Logina

DINA BABĀNE (attēlā) gleznošanas studiju “Olives” apmeklē kopš pirmās dienas. “Ja cilvēks kaut ko vēlas, viņš var izdarīt daudz. Arī man citi saka, ka tas ir grūti, kā iespējams tā gleznot? Ir jāsāk, - atbildu. Jāgrib, tad izdosies,” uzskata Dina. “Skolā zīmēšana bija kā obligāts priekšmets, kā pienākums, tāpēc īpaši nesaistīja. Toties sajūta, ka gribu zīmēt un gleznot, mani dzīvoja, bet biedēja krāsas. Likās, ja ar otu ievilkšu kādas līnijas, vairs nevarētu labot vai papildināt. Izrādījās – var, un kā vēl! Likt kārtai pa kārtai, ietonēt, papildināt, labot un pārveidot,” atklāj Dina. Viņa pie saviem darbiem strādā ilgi un pārdomāti. Vispirms viņa uzzīmē skici un tikai tad ķeras klāt pie darba rūpīgākas izstrādes. Pašai reizēm šķiet, ka negribētos tik ilgi darboties pie vienas gleznes, bet to radīt ātrāk un ar mākslinieciem otas triepieniem. “Taču mana būtība saka ko citu, - vajag smalkāk, rūpīgāk. Studijas vadītāja Olga arī teica, ka šīs laiks man pienāks, un to tagad saprotu,” piebilst studijas dalībniece. Mājās viņa strādā reti, ja nu vienīgi gadās kādi īpaši apstākļi vai rodas brīvāks laiks. Dinai patīk vasara, jo viņu jau kopš bērnības uzrunā ziedi, ko iemūžina savas gleznās: “Bērnībā es pazinu visas puķes, kuras auga tuvējās plāvās. Bridām pa tām, vācot ārstniecības augus zāļu tējām. Varbūt tāpēc manos darbos dominē plāvās un dārzos audzēti ziedi. Izstādē redzami divi darbi ar saulespuķēm. Vēlējos parādīt tās plaukstam

un ziedam karstajā vasaras svelmē, bet otrajā darbā saulespuķe ir attēlotā kā klusā daba.” Viņa neslēpj, ka ir emocionāla sieviete, kurai patīk pabūt vienatnē, jo tad var vairāk ko pārdomāt – tā lēnām un rūpīgi. Savām gleznās Dina izmanto pārsvārā spilgtas krāsas. Prieks, ja par darbiem, ko dāvina vai uzzīmē pēc pasūtījuma, saņem atzinīgus vārdus. Sākumā gan no saviem lolojumiem – gleznām – bija grūti šķirties, bet tagad viņa domā, - tas ir pat labi, ka darbs priecē citus cilvēkus. Par “Olīvēm” Dina saka: “Mēs esam kā liela ģimene.”

Izstāde Balvu Novada muzejā

Porcelāna apgleznošana – mākslinieces darbs un sirdslieta

Zinaida Logina

25.novembrī Balvu Novada muzejā atklāja Latvijā atzītas porcelāna mākslinieces Ineses Brants izstādi "Rožu brokāts un liliju zīds".

Latviešu dzejnieces Aspazijas dzejas rindas māksliniece izvēlējusies kā savas izstādes moto: „*Šonakt būs tev ap pliciem vīts/Rožu brokāts un liliju zīds.*” I.Brants pastāstīja, ka izstādē Balvu Novada muzejā redzamo darbu radīšanai izmantotas dažadas porcelāna apgleznošanas tehnikas: grafisks zīmējums un gleznojums ar roku, krāsu laukumu klāšana, lustrēšana un zeltīšana, dažadas apdrukas tehnikas. Rīgas pašvaldības kultūras iestāžu apvienības Porcelāna muzejs 2015.gadā izdevis monogrāfiju* „Milestiņa uz mūžu. Apgleznots porcelāns”, kura tekstu autore ir Inese Brants.

Radīt lietas ar īpašu auru

Izstādes apmeklētāji ievēroja, ka starp apgleznotajiem šķīvjiem un citiem priekšmetiem dominē vāzes, jo tās ir mākslinieces Ineses Brants miljākais formāts. Par vāzem viņa sakā: „Vāze ir dekoratīvs interjera priekšmets ar slaidu, elegantu formu. Par vāzi šodien saucam trauku, kurā liekam grieztos ziedus, bet senāk tādos traukos glabāja pārtiku vai dažadas lietas ar reliģisku vai sentimentālu nozīmi. Vāzes apglezno, lai spilgtāk izteiktu satura skaistumu. Tās lietoja diplomātijā kā reprezentācijas dāvanas. Greznojot gan pilis, gan būdinās, vāze simbolizē īpašnieka pārtīcību un varu. Šodien apgleznota porcelāna vāze ir interjera priekšmets, kas sevī iemieso trauslumu un mūžību. Cēlais materiāls un negaistošās krāsas sniedz prieku acim un baudu dvēselei. Mākslinieka apgleznojums vāzei ir kā cieņas apliecinājums formai un materiālam. Magiskajā apgleznošanas – apdedzināšanas procesā rodas lieta ar īpašu auru, jo apgleznota vāze ir mākslas darbs, kurā ieguldīts viss mākslinieka personības spēks.”

Aizraušanās sākās interešu izglītības pulciņā

Inese Brants atklāj, ka viņas māte Zigrīda Jansone, dzimusī Sočevska, nāk no Balviem, kur mācījusies līdz 8.klasei, bet vēlāk dzīvojusi Rīgā, mācījusies poligrāfijas skolā, strādājusi par tehnisko redaktori žurnālā „Liesma” un Latvijas enciklopēdiju redakcijā: „Arī mans vectēvs Staņislavs Sočevskis bija balvenietis, bet es esmu dzimusi rīdziniece. Padomju laikos pionieru pilī bija interešu izglītības pulciņi, un es apmeklēju vizuālās mākslas studiju pie Lūcijas Kleines. Tas ietekmēja arī manu izvēli mācības turpināt lietišķās mākslas vidusskolā, kur bija liels konkurss, bet es izturēju. Sestdienās apmeklēju porcelāna apgleznošanas nodarbības, ko vadīja māksliniece Ilona Priedkalne no Rīgas porcelāna fabrikas. Viņa mums sagādāja materiālus un mācīja apgleznošanu. Tāds bija sākums, un, kā tai parunā – atdevu velnam mazo pirkstīgu.” Pēc tam sekoja studijas Latvijas Mākslas akadēmijā.

Izstrādājumiem jābūt kvalitatīviem

Māksliniece darbu radīšanai porcelāna izstrādājumus

pārsvarā izvēlas pēc formas, jo viņai svarīgi, lai virsma būtu kvalitatīva un varētu gleznot. „Materiālus meklēju visur – gan ārpus Latvijas, gan tā sauktajos otro roku veikalos, jo tur var atrast nestandarda priekšmetus,” atklāj Inese, piebilstot, ka forma nedrīkst dominēt pār apgleznojumu, kuram jābūt kā kleitai uz auguma. Inese smej, ka ir skopa māksliniece, kura dažādos laika posmos radītos darbus neizlaiž no rokām.

Lai mākslā varētu brīvi izpausties, viņa strādā par skolotāju. „Tas ļauj man būt brīvai no dažādām saistībām, un pie savā šķīvia, piemēram, es varu strādāt gadu vai divus, līdz man tas pašai patīk. Vai arī negleznot, līdz rodas jaunas idejas,” neslēpj māksliniece. Kolekcija pakāpeniski tiek papildināta, un Balvu Novada muzejā aplūkojamas arī divas vāzes, kuras viņa radījusi, iedvesmojoties no divu izcilu Gulbenes puses mākslinieku Jūlija Madernieka un Jūlija Straumes radītajiem darbiem.

Katrai izstādei – sava specifika

Viņas darbi izstādēs bijuši skatāmi Daugavpilī, Krāslavā, Cēsīs, Gulbenē un citviet. „Dažkārt vajag pastrādāt pie kādas tēmas, pielāgojoties muzeja specifikai. Tā, piemēram, gatavojojoties izstādei Rīgas Jūgendstila muzejā, meklēju, kas varētu būt tas jaunais, ar ko iepriecināt skatītājus. Tie bija izšuvumi kā porcelāna apgleznojumā interpretējams motīvs. Īpaša gatavošanās bija arī izstādei Rīgas porcelāna muzejā. „Mantoju kasti ar sagraizītiem, saputējušiem, veciem Rīgas Porcelāna rūpnīcas dekoliem*. Kaut dekoli ir vairāk nekā 40 - 50 gadus veci, tie izrādījās vēl derīgi. Tā radās vāzes ar romantisku senatnes elpu. Nu tāda vintāža!” teikusi I.Brants. Viņa neslēpj, ka ir māksliniece, kurai interesē arī tehniskā darba tapšanas puse. Pamazāk tapušas arī dažādas mini instalācijas no dažādiem priekšmetiem. „Lūk, rišeljē izšūtas salvetes. Lūk, dažādas figūriņas, brilles puķainam skatam uz dzīvi. Lapsiņas atrastas antikvariātā un apgleznotas manā interpretācijā. Fotografēju dažādas faktūras un vēlāk tās izmantoju savos darbos. Izstādē redzams darbs, kurā izmantoti manas vecmāniņas piezīmju grāmatas vāciņi. Ir radīts vecās sienas gleznieciskais šarms,” darbus izrādīja māksliniece.

*Ineses Brants monogrāfija ir unikāls Latvijas mākslas literatūras izdevums, kas latviešu valodā sniedz porcelāna apgleznošanas tehnoloģiju raksturojošu informāciju, kas balstīta šajā jomā strādājoša mākslinieka radošajā praksē. Izdevums ir noderīgs informatīvs avots porcelāna un dekoratīvās mākslas praktiķiem, speciālistiem, studentiem, pētniekiem, kolekcionāriem un citiem interesentiem. Tā papildina Rīgas Porcelāna muzeja izdevumu klāstu, kas veltīti porcelāna vēstures un mākslas izpētei un aizsāk mūsdienu porcelāna māksliniekiem veltītu izdevumu sēriju.

*Dekols ir ne vien sava laika tehnoloģiskais jauninājums porcelāna rūpnieciskai dekorēšanai, kas būtiski samazina roku darbu, bet arī pakļaujas atkārtotai izmantošanai un pārinterpretēšanai – reciklēšanai. Katra dekola dizainā ir ieguldīts liels darbs. Katru ziedīju vai ziedu pušķi ir zīmējis porcelāna rūpniecības mākslinieks, kurš, kā raksturīgi porcelāna ražošanai, parasti paliek anonīms.

Foto - Z. Logina

Inese Brants Balvu Novada muzejā. Viņa ir ne tikai viena no Latvijā atzītākajām porcelāna māksliniecēm, bet arī vairāku zinātnisku publikāciju autore. Māksliniece porcelāna apgleznošanu pēta teorētiski un māca citiem, un ar to viņu pazīst ne tikai Latvijas, bet arī Eiropas keramikas un porcelāna mākslas vidē. Māksliniece izstādēs piedalās jau kopš 1997.gada, rīko personālizstādes, piedāvā keramikas simpozijos un starptautiskās izstādēs. Viņa nodarbojas arī ar pedagoģiju – Ineses vadībā regulāri notiek porcelāna apgleznošanas meistarklases un starptautiski simpoziji.

Foto - Z. Logina

Iedvesmojās no eksposīcijas par Latgales partizānu pulku. Tā iespāidā māksliniece Inese Brants radīja dekoratīvo porcelāna šķīvju komplektu „Ak, Latvija, kur tavi dēli...”, ko ar Valsts Kultūrkapitāla fonda atbalstu Balvu Novada muzejs iegādājās krājumam un kas tagad rotā eksposīciju.

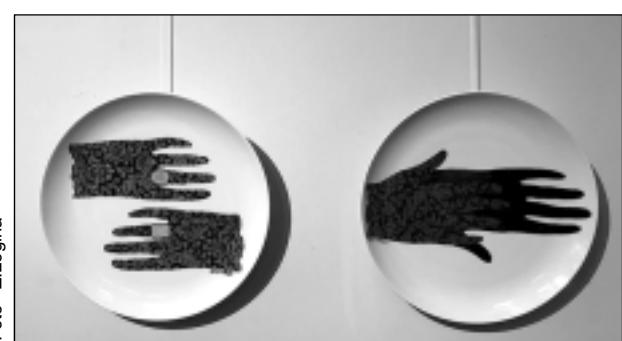

Foto - Z. Logina

Foto - Z. Logina

Vāzes, vāzes... Tās ir izstādes centrā, un vāzes ir miljākais Ineses Brants darbu formāts.

Porcelāna šķīvji. Tajos gleznoti teātra cimdi.

Kā novērst veselības katastrofas

Kad tas viss vienreiz beigsies?

Maruta Sprudzāne

Kāpēc svarīgi rūpēties par savu garigo un fizisko veselību arī šajā sarežģītajā laikā? Ko darīt, lai novērstu sirds un smadzeņu katastrofas pandēmijas laikā? Vai ‘lokdauns’ pārdzīvots veiksmīgi un ko tas cilvēkiem iemācījis? Vai kovids kādreiz arī beigsies?

Biedrība “Par Sirdi” aicināja uz diskusiju ārstus, lai runātu par sabiedrībai svarīgiem jautājumiem. Sarunā iesaistījās kardiologs, neurologs un epidemioloģe. Diskusija notika tiešsaistē “Facebook” profīlā.

Vēl arī kovidkilogrami

Diskusija iesākās ar daudziem šobrīd tik aktuālo jautājumu pandēmijas laikā, - kad tas viss reiz beigsies? Kardiologs, RSU profesors KĀRLIS TRUŠINSKIS teica, ka varētu jau sākt svinēt beigu sākumu. Viņa uzskats: “Varām redzēt paradoksu. No vienas pusēs, mazais, mikroskopiskais vīrus ar divainu spēku spēj sašķelt sabiedrību. No otras pusēs, arī sabiedrība spēj izdarīt daudz ko, ja solidarizējas. Manuprāt, prognoze ir laba, lai gan nav zināms, kā īsti izdosies tikt vaļā no vīrusa. Kā ārsti teikšu, ka labākais variants būtu, ja šī slimība no pandēmijas klūtu par endēmisku slimību. Protī, tā ik pa laikam uzliesmo noteiktā periodā noteiktos reģionos, bet tiek kontroleta. Domāju, ka šo mēs arī sasniegsim, redzu tam pozitīvas iezīmes.”

Savukārt Stradiņa KUS Insulta vienības virsārsts, neurologs KRISTAPS JURJĀNS pārliecināts, ka Covid-19 slimība cilvēkiem spēj iemācīt arī ko labu. Protī, pieņemt pareizus lēmumus un izmainīt savu dzīvesveidu. Tā, lūk, viņa radinieks pēc izslimošanas ar kovidu ir būtiski mainījis savu ikdienas režīmu: ēd veselīgāk, regulāri dodas garās pastaigās ar suni, ir zaudējis 15 kilogramus svara. Tādas izmaiņas ir apsvēcamas. Taču kopumā ārsti viennozīmīgi atzina, ka ‘lokdauns’ un ilgstošie ierobežojumi Covid-19 sakarā daudzus cilvēkus ir pieradinājuši dzīvot ļoti neveselīgi. Cilvēki daudz laika pavada mājās, nesperto, ir mazkustīgi, nepareizi ēd, par daudz lieto alkoholu. “Par daudz sevi žēlojam, pavadot ilgu laiku divānā ar vīna glāzēm rokās,” ir daktera K.Trušinska secinājums. Biedrības “ParSirdi” aptaujā atklājies, ka ‘lokdauna’ laikā ķermēņa svars palielinājies aptuveni 40% cilvēku. Tāpēc tagad var ironizēt par kovidkilogramiem, ko radījusi pandēmija.

Neprotam normāli sarunāties

Uz jautājumu, kā visvairāk ‘lokdaunā’ pietrūcis, raksturīgākās aptaujas atbildes bija: draugu, tikšanos ar radiniekiem, kultūras un muzikālo pasākumu. Vai arī dakteri izjuta ko līdzīgu? Kardiologs K.Trušinskis: “Nesanāca tik bieži, kā gribētos, tikties ar draugiem. Taču ārsti ir privileģētā situācijā, jo mūsu pienākums ir doties uz darbu. Līdz ar to mēs socializējamies, tiekamies ar pacientiem un kolēģiem. Pieļauju, ka cilvēkiem, kuri pavada laiku mājās, un darbs bija vienīgā vieta, kurp viņi dadas, situācija bija ļoti nospiedoša. Dzīvot tikai četrās sienās un strādāt no mājām ir psiholoģiski grūti.” Dakteris K.Jurjāns: “Digitālajā laikmetā mēs aizmirstam komunicēt ar līdzcilvēkiem un vairs nesarunājamies normālā vidē. Cilvēks tomēr ir sociāla būtne un viņam ir vajadzīgs kontakts. Man nešķiet īsti normāli, kā tagad rikojas jaunieši – iepazīstas tikai internetā un pēc tam iet uz satikšanos. Kādu laiku var iztikt bez socializēšanās, bet agrāk vai vēlāk to tomēr gribēsies.”

Veselības risku kontrole un zāles

Ko darīt un ko labāk nedarīt pandēmijas laikā, lai saudzētu savu sirdi? Sirds ir cilvēka galvenais motors, kas nodrošina dzīvības funkcijas. Ārstu ieteikumi.

Kardiologs KĀRLIS TRUŠINSKIS: -Galvenais, ko visi tagad iemācīmies, ārstus ieskaitot, ka ļoti svarīga ir stabila, ātra un mūsdienīga riska faktoru kontrole cilvēkiem, kuriem

jau ir kardiovaskulārie riski. Domājot ar to asinsspediena, pulsa biežuma, cukura, holesterīna rādījumu kontroli. Situācijā, kad piekļuve ārstiem ir ierobežota, šo terapiju loma klūst vēl svarīgāka. Teiksim, ārstējot hipertensiju, modernākais, kas tagad ir pieejams – divu vai trīs zāļu kombinācija vienā tabletē. Tas ir labs veids, kā ar vienu tabletē panākt labu asinsspediena rādījumu kontroli. Kombinētas zāles ir arī holesterīna normalizācijai. Labi var kontrolēt arī cukura līmeni. Ar to gribu pateikt, ka pandēmija nav šķērslis, lai iedzīvotāji sekotu līdzi savas veselības kontroles rādījumiem. Ja arī nākas *noķert* kovidu, tad pie kontrolētiem riska faktoriem šīs slimības gaita noris vieglāk. Ir dati, ka arī vakcīna darbojas efektīvāk, ja ir laba riska faktoru kontrole. Protams, pacientiem ir jāizrunā ar savu ārstu svarīgas lietas un jāzina, kā rīkoties un kāda ir *ātrā* palīdzība, piemēram, ja asinsspediens *uzlec* 180 un vēl augstāk.

No neurologa KRISTAPA JURKĀNA darba pieredzes: -Pēc mūsu vērojumiem ‘lokdaunos’ insulta pacientu bija mazāk. Es spriežu, ka brīžos, kad sabiedrībai bija jāmobilitējas, arī šie pacienti sēdēja mājās un cītīgi dzēra savas zāles. Insults kā tāds jau nav slimība. Tas ir neārstētu vai nepareizi ārstētu slimību rezultāts. Ja regulāri konsultēsies ar ģimenes ārstu un kontrolēsiet savus veselības riskus, tad arī insulta risks būs nedaudz mazāks. Piespiedu mobilizācija cilvēkiem tīri psiholoģiski uz brīdi samazināja šo nopietno saslimšanu, lai gan pēc tam insulta gadījumi atkal gāja uz augšu.

Dzīvībai bīstami simptomi

Ārsti pieļāva iespēju, ka daļa pacientu arī neatlāvās izsaukt *ātro* palīdzību, baidoties, ka slimīcas ir pārpildītas, tur var *noķert* kovidu, ka pacientus šķiroši un tamlīdzīgi. Tāpēc svarīgi zināt un atcerēties simptomus, kad *ātrajiem* jāzvana nekavējoties, jo dzīvības glābšana un veselības saglabāšana atkarīga no savlaikus sniegtas mediķu palīdzības.

- ✓ Sāpes krūtīs, arī sāpes kreisajā rokā, plecos, izstarojošas uz augšzokli, un turpinās ilgāk par 15 minūtēm.
- ✓ Strauji progresējošs elpas trūkums.
- ✓ Sirdslēkmes – sajūta, ka spēcīgi klauvē sirds.
- ✓ Kritiski asinsspediena rādījumi – 180 un vairāk, un vienlaikus vēl citi veselības traucējumi (reibonis, samaņas zdums u.c.).

Miokarda infarkts izpaužas ar spēcīgām sāpēm un lielām bailēm nomirt. Savukārt insults nesāp. Taču tas ir vēl slītāk, kā teica neurologs, jo slimniekam var rasties sajūta, ka simptomi pāries un nekas slīkts nenotiks. Bieži gadās, ka pēc medicīniskās palīdzības pacienti griežas daudz par vēlu. Taču tieši insulta gadījumā *ātrās* palīdzības sniešanas laiks nosaka, vai pacients vispār spēs izdzīvot un kāds būs viņa turpmākās veselības stāvoklis. Pats galvenais ir reāgēt uzreiz, lai 4-5 stundās pacients saņemtu palīdzību. Mājās insultu neārstē, jo nav tāda medikamenta, ko iedzert, lai slimniekam klūtu labāk. Līdzcilvēkiem iesaka prast noteikt insulta simptomus ar šāda testa palīdzību, kas saucas ‘ĀTRI’. Tas nozīmē:

✓ Ā – atsmaidi! Smaids parāda, vai mutes kaktipš sejas vienā pusē nav noslīdējis uz leju.

✓ T – turi rokas! Vienlaikus paceļot un noturot abas rokas, redzams, vai viena no tām nav vājāka un nenoslīd uz leju.

✓ R – runā! Pārbaude atklās, vai cilvēks var pateikt, atkārtot vienkāršu teikumu.

✓ I – izsauc palīdzību! Nespējot veikt kaut vienu no šīm darbībām, nekavējoties jāizsauc neatliekamā medicīniskā palīdzība, zvanot 113,- skaidro eksperts.

Palīdzības sniešanas laiks insulta gadījumā ir ļoti īss. Neurologa skaidrojums: “Jāsaprot, ka, notiekot insultam, sākas smadzeņu šūnu bojāja. Jo ilgāks laiks, jo vairāk šūnu

Foto - M.Sprudzāne

Kad tas viss reiz beigsies? Atbildē jāmeklē katram pašam. Arī ārstiem uz šo jautājumu ir atšķirīgas atbildes.

neatgriezeniski tiek zaudētas. Vairumam pacientu medicīniski var palīdzēt 4-5 stundās, kopš sākušas insulta pazīmes. Ja izdodas atjaunot smadzeņu asinsriti, tad šūnas, kas vēl nav gājušas bojā, spēs dzīvot. Ārstu cerība ir, ka pacients varbūt nemomirs un varbūt nekļūs par invalīdu.”

Saistībā ar atmiņu

Vai kovids var veicināt Alcheimera slimību, ko raksturo kā progresējošu centrālās nervu sistēmas degeneratīvu slimību? **Latvijas Epidemiologu asociācijas dibinātājas, LU profesores Liliānas Civjānes atzinās:** -Mana uzmanība medicīnas lauciņā tiek pievērsta tam, kas saistīs ar cilvēka atmiņu. Viena no lietām, kas baida, ir tā, ka tas pats gēns, kas nokodē smagu Covid saslimstību, kodē arī Alcheimeru. Tas nozīmē, ka abas šīs lietas iet kopā vai arī seko viena otrai. Vieni kovidu pārslimo vieglāk, citi – smagāk. Daudzi Covid-19 pacienti atveselojas pāris nedēļu laikā, bet diemžēl daļa piedzīvo nepārejošus simptomus vai jaunas sūdzības pat ilgāk nekā četras nedēļas pēc slimības diagnostēšanas brīža.

Vašingtonas Universitātes pētnieki noskaidrojuši, ka dažkārt šīs pēc-Covid komplikācijas var ilgt pat mēnešiem ilgi, un tās piedzīvo 10% - 30% cilvēku, kuriem diagnosticēts Covid-19. Pirmie pētījumi ar garo kovidu bija bērniem, kuriem pēc četriem, pieciem mēnešiem pēc izslimošanas pazuda orientācijas spējas. Šodien zinām par vairākiem faktoriem saistībā ar Covid-19, tostarp elpošanas problēmas, sirds un asinsvadu problēmas, arī atmiņas problēmas. Personīgi zinu cilvēkus, ar kuriem pēc kovida izslimošanas ir grūti sarunāties.

Profesore izskaidroja arī, ar ko atšķiras pandēmija no endēmijas.

-Slimību gaitām ir trīs stadijas. Endēmisku slimības gaitu var atspoguļot ar nelieliem viņveida pacēlumiem, kad tā noris gan uz augšu, gan atkal nokrīt uz leju samazinoties. Teiksim, ziemā ar gripu slimo vairāk, bet vēlāk tā noplök. Epidēmija savukārt ir slimības uzliesmojums, ko atspoguļojam ar lielu, augšupejošu līknī. Ja epidēmija notiek visā pasaulē vai lielākajā tās daļā, to jau sauc par pandēmiju. Mūsu griba ir, lai epidēmija pārvērstos par endēmiju (līdzinās maziem vilnišiem, izplatoties noteiktā reģionā, noteiktā laikā, ko var kontrolēt). Pašreizējā situācijā esmu diezgan skeptiska, jo līdz šim neviena epidēmija pati par sevi nav izbeigusies. Vienmēr notikusi kāda farmakoloģiska (vakcīnas un zāles) vai nefarmakoloģiska iesaiste (maskas u.c.). Kamēr sabiedrība nepieradināsies rīkoties kopā, diez vai mēs tiksim līdz endēmijai. Ja arī kovids nebūs visā pasaulē, tā tik un tā būs epidemioloģiskā slimība. Mana atbilde uz jautājumu, kad tas viss reiz beigsies, ir – nekad! Lielā Spānijas pandēmija pirms simts gadiem, kas aptvēra visu pasauli, beidzās tādēļ, ka notika šausmīgi ugunsgrēki, tolik bija koka māju apbūve, un daļa Eiropas vienkārši nodega. Tas veicināja arī slimības beigas.

Īsumā

Dāvana dzimtenei zīmējumus

Foto - no personīgā arhiva

Sagaidot valsts 103. dzimšanas dienu, savu dāvanu dzimtenei sagatavoja arī Tilžas vidusskolas pirmsskolas vecākās grupiņas audzēknji. Tilžas kultūras nama vadītājas Daigas Lukjanovas aicināti, 17.novembrī bērni piedalījās brīvdabas aktivitātē "Manas mājas", pagasta centrālajā laukumā zīmējot katrs savas mājas un visu, kas ar tām asociējas. Idejas autore D.Lukjanova atklāj: "Nemot vērā, ka ierobežojumu laikā ir gūti organizēt pasākumus, radās doma aicināt bērnus uz šo akciju, jo katram no viņiem dzimtenei sākas ar savām mājām, ar savu sunīti un kakīti." Kaut arī todien saulīte slēpās aiz mākoņiem, mazie tilženieši zīmēja ar lielu aizrautību. "Bērni to darīja ar milzīgu sajūsmu, bet pēc tam katrs pastāstīja, kas attēlots viņa zīmējumā," pastāstīja D.Lukjanova.

Dāvanas saņem ne tikai Ziemassvētkos

Ar lielisku un patiesi nodevīgi u dāvanu, kā arī piebildi: "Prieks, ko saņem bērni, jau ir tas paldies! Lai labi kalpo!" Rungāju vidusskolas pirmsskolas grupu bērnus jau pirms Ziemassvētkiem pārsteidza labsirdīgs cilvēks no Smiltenes. Dāvanā bērni saņēma četrus gaismas galdus un dažādus interesantus spēļu piererumus – krāsainus cilindrus, kubus, kinētiskās smiltis, pincetes, stikla akmentiņus, smilšu grābekļus, 1000 krāsainus aplišus, kā arī tangram figūras. Gaismas galdi jaus bērniem ar pavism vienkāršu materiālu palīdzību pārvērst savu darbošanos neaizmirstamā notikumā. Turklat iespēja zīmēt smiltis rada relaksējošu iedarbību gan uz prātu, gan garu, pamodina radošumu, kā arī kalpo par lielisku veidu, kā padarīt mācību procesu interesantāku un aizraujošāku.

Piemiņai Latvijas dzimšanas dienā

Foto - no personīgā arhiva

Šajā pandēmijas aizliegumu laikā dzimteni svētkos godināja arī Stacijas pamatskolas kolektīvs. Patriotiskajā mēnesi svētku rotās ietērps ne vien mācību iestādes iekstelpas, bet arī pagalms. Iemūžināt svētku emocijas pie Latvijas kontūras no ciekuriem, kas papildināta ar svecītēm karoga krāsās, nolēma arī skolas pedagoģes un direktore Ruta Bukša.

Kampaņa "Cilvēks, nevis diagnoze"

Mācās radīt iekļaujošu sabiedrību

Kampaņas "Cilvēks, nevis diagnoze" laikā notika skolēnu ideju hakatons, kurā piedalījās skolu audzēknji no visas Latvijas. Sadalīti reģionu – Vidzemes, Latgales, Kurzemes, Zemgales un Rīgas – komandās, pēc ideju maratona dienas jaunieši mēnesi īstenoja savus projektus, kuru mērķis bija pievērst savas skolas un vietējo kopienu iedzīvotāju uzmanību attieksmei pret cilvēkiem ar garīga rakstura un citiem funkcionāliem traucējumiem. Balvu Valsts ģimnāziju (BVĢ) Latgales komandas sastāvā hakatonā pārstāvēja 12.klases audzēkne Evelīna Krakope.

Pirmajā ideju maratona dienā Evelīna kopā ar citiem Latgales skolēniem no Daugavpils, Rudzātiem, Preiļiem un Krāslavas izvēlējās tēmu "Bērni ar funkcionāliem traucējumiem", lai, strādājot pie tās turpmāko mēnesi, izveidotu neklāties mācību stundu "Zoom" platformā ar nosaukumu "Izprast vienam otru". Strādājot pie savām idejām attālināti, komandai kopā ar mentori - psiholoģi, kampaņas eksperti Ilzi Dreifeldi, kā arī tehnisko koordinatori Gunu Zvirbuli 2.novembrī izdevās veiksmīgi novadīt lieliski izstrādātu, izzinošu, pusotru stundu ilgu "Zoom" nodarbību, kas pulcēja 52 klausītājus.

Neskati vīru pēc cepures

Iepazīstoties ar stundas dalībniekiem, komandas dalībnieces minēja ne tikai to, kas katrai padodas, bet arī to, kas nesanāk. "Daži teica, ka neprot dziedāt. Es stāstīju, ka man neizdodas un nepatīk zīmēt, jo tas prasa lielu pacietību. To darījam, lai liktu aizdomāties – kā būtu, ja mēs visus vērtētu tikai pēc tā, kas viņiem nepadodas! Uzsvērām, ka cilvēkos jāsaskata labais," sakā Evelīna Krakope. Informatīvajā daļā pastāstījušas, kas ir funkcionālie traucējumi, komandas dalībnieces demonstrēja jaunieša ar funkcionāliem traucējumiem videosveicienu. Ar uzmundrinošiem vārdiem "Zoom" stundas dalībniekus sveica arī Latvijas Nedzīrdīgo savienības prezidents Edgars Vorslovs.

Pasākuma turpinājumā, sadalījušies četrās grupās, dalībnieki apguva praktiskas iemaņas. Viena grupa mēģināja mācīties zīmju valodu, pēc tam nodemonstrējot pārējiem apgūto. Citas grupas dalībnieku uzdevums bija attēlā redzamo cilvēku noraksturot, nepieminot viņa dzimumu, rasi, reliģisko piedeņu vai redzamās veselības problēmas. Izrādījās, ka tas nemaz nav vienkārši. Vienā no uzdevumiem, skatoties uz zīmju valodas attēliem, skolēni mēģināja uzminēt, ko tie apzīmē. Cita dalībnieku grupa risināja psiholoģisku uzdevumu, izdomājot ieteikumus skolēnam, kuram citi bērni dara pāri. Noslēgumā dalībnieki izspēlēja "Kahoot" spēli, pārbaudot nodarbībā iegūtās zināšanas.

Vairo labo, vairo mīlestību

Evelīna ir gandarīta, ka dalībnieku atsauksmes par nodarbību izrādījās pozitīvas: "Daudzi rakstīja, ka tā lika aizdomāties par šiem jautājumiem, jo par tādām tēmām jaunieši nemaz tik daudz nerunā." Lai gan savā skolā Evelīna nesastop bērnus ar funkcionāliem traucējumiem, viņa spriež, ka ir lietderīgi zināt par šo bērnu izjūtām, kā arī aizdomāties par sabiedrības attieksmi pret viņiem. Evelīna priecājas, ka ieguldītais darbs ir atmaksājies: "Veidojot nodarbību, varējām sadarboties tikai attālināti, turklāt mums bija tikai mēnessis, tāpēc sākumā spriedu, ka nekas neizdosies. Bet sanāca patiešām labi. Turklāt iemācījos, kā veidot attālinātu stundu. Tas nav nemaz tik sarežģīti. Tāpat sāku vairāk novērtēt, ka speju redzēt, dzirdēt un kustēties. Ikdienā par to neaizdomājamies, bet, paskatoties

A-Grupa
Novietojiet zīmju valodas ūzstu pie atiecīgās latviešu alfabetā skaitā!

c f h w u v k r p

t a g p a p s o v

B-Grupa
Izvēlies attēlu un raksturo taijā redzamo cilvēku objektīvi (funkcionālie bērni, nacionālitāti, reliģija, veselības problēmas, neizsakot prečas) apgalvojot par tām!

Mācās izprast viens otru. Pildot uzdevumus, skolēni aizdomājās, ka cilvēkos vispirms jānovērtē viņu pozitīvās išpašības un dotības, nevis trūkumi un nepilnības.

uz cilvēkiem, kuriem tā visa nav, saprotam, cik labi dzīvojam."

"Zoom" nodarbību noklausījās arī BVĢ 9.klases skolniece Sindija Raibekaze. Pēc uzdevuma, kurā vajadzēja noraksturot attēlā redzamo cilvēku, nepieminot viņa rasi, dzimumu, reliģisko piedeņu, nacionālitāti, kā arī nepilnības vai slimības, meitene sprieda: "Šis uzdevums lika aizdomāties, kā saskatīt cilvēkā citas viņa īpašības. Tas bija interesanti." Sindija neslēpj, ka vēl ilgi pēc nodarbības pārdomāja dzirdēto. "Evelīna un citas komandas meitenes bija Joti gatavojušās, ieguldīt lielu darbu un pūles, lai interesantā un izzinošā veidā apspriestu un pasniegtu informāciju. Manuprāt, par šādām tēmām vajadzētu runāt biežāk, lai rāsītu izpratni, kā iejūtīgāk, saprotosāk un cieņpilnāk izturēties pret atšķirīgiem cilvēkiem," secina BVĢ audzēkne. Pēc nodarbības Sindija sapratusi, ka nav pareizi vērtēt cilvēku tikai pēc viņa trūkumiem: "Katrā cilvēkā jāsaskata pozitīvās īpašības, stiprās puses un dotības. Atbalsts un komunikācija ir svarīgākais, ko varam sniegt. Nevienam nedrīkst likt justies slikti. Visiem cilvēkiem jājūtas pieņemtiem un vērtīgiem, nevis apsmietiem. Vairo labo, vairo mīlestību – tas ir tas, ko mums vajag! Kopā mēs varam radīt iekļaujošu sabiedrību!"

Uzzīnai

Kopš 2018.gada ir īstenotas divas informatīvās kampaņas ar nosaukumu "Cilvēks, nevis diagnoze". Saskaņā ar 2019.–2020.gada kampaņas datiem, kopš 2018.gada būtiski audzis iedzīvotāju skaits, kuri justos ērti komunikācijā ar personām ar garīgiem traucējumiem (no 55% līdz 64%). Tomēr sabiedrības attieksme pret cilvēkiem ar garīgiem traucējumiem, bērniem ar funkcionāliem traucējumiem un ārpusģimenes aprūpē esošiem bērniem aizvien ir tālu no vēlamās, tāpēc 2021.gadā tiek īsteno ta jau trešā kampaņa, kuras aicinājums ir: "Nozīme ir tikai tam, kas mēs esam! Saskaņi cilvēku, nevis diagnozi!"

Speciālista komentārs

GINTA KEIŠA, BVĢ psiholoģe: - Tas, ka jaunieši interesējas un runā par cilvēkiem ar funkcionāliem traucējumiem, ir apsveicami. Prieks, ka viņi iedzījinās, līdzpārdzīvo un vēlas veidot iekļaujošu sabiedrību, izglītojot pārējos un papildinot arī savas zināšanas. Lai gan bija grūti, attālināti sadarbojoties, izveidot šādu nodarbību, varēja just, ka skolēni ir strādājuši komandā, piedomājuši gan pie aktivitātēm, gan teorētiskā skaidrojuma, liekot visiem iejusties cilvēku ar funkcionāliem traucējumiem lomā. Vērtīgi bija ieklausīties arī pieaicināto psihologu izteiktajos viedokļos un vērtējumos. Prieks, ka jauniešiem ir pozitīvs skatījums. Nevienā brīdi nejutu, ka viņos runā kaut kādi stereotipi, bet gan bija redzama patiesa vēlme saprast un būt visiem kopā. Lai gan mūsu skolā nav bērnu ar funkcionāliem traucējumiem, mani novērojumi liecina, ka jaunieši diezgan toleranti izturas pret jebkādiem bērniem. Ja arī kādreiz nostrādā kāda aizsargbarjera, tas ir tāpēc, ka mēs ne vienmēr protam pareizi reaģēt kaut kādās situācijās. Kopumā jaunieši ir pietiekami pieņemoši un toleranti, arī vide ir pietiekami iekļaujoša. Savā darbā neesmu novērojusi pret šādiem bērniem vai pieaugušajiem vērstu mobingu. Manas sajūtas par paaudzi, kas šobrīd aug, ir pietiekami pozitīvas. Protams, katram no mums joprojām ir jāmācās, kā būt iekļaujošai sabiedrībai. Domāju, ka šobrīd cilvēki ar funkcionāliem traucējumiem vairāk saskaras nevis ar noraidošu sabiedrības attieksmi, bet ar tīri tehniskām lietām un iespēju trūkumu, piemēram, interešu izglītībā. Iespējams, trūkst arī vietu, kur viņi varētu kvalitatīvi pavadīt laiku. Tomēr šobrīd saistībā ar deinstitucionālizācijas plāniem šādu iespēju kļūst aizvien vairāk. Viens attīstās. Tomēr paies kāds laiks, līdz varēsim teikt, ka visi esam vienlīdzīgās pozīcijās."

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Saņem Atzinības rakstu

Gandarījums nav izmērāms puķu klēpjos

Ingrīda Zinkovska

Par profesionālu un apzinīgu ārsta pienākumu pildīšanu un ieguldījumu neiroloģisko pacientu veselības saglabāšanā un slimību profilaksē SIA "Balvu un Gulbenes slimnīcu apvienība" ārste SINTIJA LOCĀNE apbalvota ar novada domes Atzinības rakstu, ko viņa saņēma Latvijas dibināšanas gadadienās svinīgajā pasākumā Viļakā. "Par Atzinības rakstu biju patikami pārsteigta. Tas nāca negaidīti, bet vienmēr šāda vai cita veida atzinība parāda darba kopvērtējumu un kaut kādā mērā arī to, cik tas ir bijis mērķtiecīgs," atzīst jaunā ārste.

Kā nonācāt līdz medicīnai? Kad sapratāt, ka izvēlēsies šo profesiju, ka gribat kļūt dakterē?

-Dakterišus bērnībā droši vien spēlēju tikpat daudz, cik citi mani vienaudži – ne vairāk, ne mazāk. Arī no vecāku puses iejauskšanās profesijas izvēlē nenotika. Kad vidusskolas gados šim jautājumam vajadzēja pievērsties nopietnāk, domāju vairāk par profesijām, kas saistītas ar matemātiku, jo tas bija tas, kas man vislabāk padevās. Vairāk savu dzīvi plānoju saistīt ar inženierzinātnēm vai kaut ko līdzīgu. Medicīnai pievērsos un sāku domāt, ka tā varētu būt man saistoša, draudzenes un klases biedrenes ieteikmē. Nokartoju valsts eksāmenus, iestājos medicīnas fakultātē un sāku studēt. Draudzene, kura mani iedvesmoja pievērsties medicīnai, lai cik tas amizanti nebūtu, pati šo ceļu galu galā neizvēlējās.

Skolas gados bijāt teicamniecē?

-Mācījos labi. Neskatoties uz to, ka Viduču pamatskola ir maza lauku skoliņa, mani mācīja ļoti labi pedagoģi. Neliels bērnu skaits klasēs ļāva mācībām pieiet personalizēti, katram bērnam individuāli, kā rezultātā iegūtais izglītības līmenis netraucēja apgūt zinības Viļakas Valsts ģimnāzijā un sekmīgi iestāties Rīgas Stradiņa Universitātē (RSU).

Lēmumu nav nācies nožēlot?

-Pirmajos studiju gados mācību intensitāte ir ārkārtīgi liela. Mācību process universitātē ļoti atšķiras no mācību procesa vidusskolā, īpaši RSU. Ar to saistītas pat kuriozas situācijas, jo neviens no sākuma pat neapvēra mācību apjomā lielumu. 1.septembrī mums bija pirmā anatomijs nodarbība. Viena no manām kolēģēm, grupas biedrenēm, uz šo nodarbību neatnāca tāpēc, ka viņa īsti nevarēja iedomāties, kā tas ir, ka 1.septembrī notiek nodarbība. Bet pārējie, kas uz šo nodarbību atnāca, bija ļoti pārsteigti, ka pasniedzēja pajautāja, ko mēs uz šo nodarbību esam iemācījušies, sagatavojuši. Protams, neviens neko nebija iemācījies. Bet izrādās, ka elektroniskajā studiju aprakstā norādīts, ka mums jāiemācās konkrētas sadalas. Un tas nozīmē, ka uz nākamo nodarbību jāiemācās gan tas, kas bija jāiemācās uz šo nodarbību, gan arī vēl tas, kas uz nākamo. Anatomijs nepieciešams zināt latīnu vārdus, bet vēl nebija notikusi nevienu nodarbību latīnu valodā, un nebija pat nojausmas, kā tas vārds izrunājams. Šobrīd tas, ar ko es ļoti mocījos mācīdamās, ko nevarēju iegaumēt, šķiet nedaudz smieklīgi, jo tās ir lietas un termini, ar ko ikdienā strādāju: kā tas varēja būt, ka to varēja nezināt?! Ir tāds joks par medicīnas studentiem, kas ir tuvu patiesibai. Ja citas fakultātes studentiem uzdot iemācīties no galvas telefonu grāmatu, tad viņi prasa, kāpēc tas vajadzigs, bet medicīnas fakultātes studenti jautā: no kuras lappuses, līdz kurai lappusei. Pirmajā studiju gadā tādos brīžos šķiet, ka varbūt tomēr vajadzēja izvēlēties ko citu, bet kļūst pavism savādāk, kad nāk kliniskie priekšmeti, kad mācības kļūst tuvākas ikdienai. Pirmajos kursos, protams, vairāk sanāca mācīties teoriju, bet vēlāk sākām arī pamazām kaut ko darīt reāli.

Vai Rīgā dzīvot bija grūti?

-Dzīvokli Rīgā neirēju, dzīvoju kopmītnēs. Pirms sāku kaut kur strādāt, finansiāli ļoti palīdzēja vecāki. Mamma man ir pavare bērnudārzā, bet tētis saimniekoja savā lauku saimniecībā. Uz Rīgu tika vesti dažādi lauku labumiņi.

Kāds bija studiju celš?

-Pamatstudijas ir seši gadi, pēc tam mēs saņemam ārsta diplomu, tad ir rezidentūras studijas, kad iegūstam specialitāti. Tie ir četri gadi man kā neirologam.

No kā atkarīgs, cik labs ārsts izaug?

-Tas ir ļoti sarežģīts jautājums. Pamata tas, protams, atkarīgs no paša cilvēka, no tā, vai dari darbu, kas patīk, vai dari to, kur sevi redzi. Jebkurā profesijā pastāv tāds jēdziens kā mūžizglītība, ar tikko iegūtajām skolas zināšanām vien nepietiek. Tā ir mācīšanās dzīves garumā. Ārstiem tas ir vēl daudz vairāk izteikts, jo medicīna, tehnoloģijas attīstās nepārtraukti. Nākamais ir, kādā vidē tu nonāc. Manuprāt, ārstu vairāk kā tādu veido rezidentūras gadi, jo rezidentūra jau ir, mācības strādājot. Šie te gadi, kas pāriet kādā no universitātes klinikām, šobrīd arī kādā no reģionālajām slimnīcām, kur apkārt ir pieredzējuši kolēģi, tomēr kaut kādā mērā nosaka pamatdarbības, šablonus, pēc kuriem jaunais ārsts strādā, virzās tālāk un pielāgo tos savai dzīvei.

Esat izvēlējiesies neirologa specialitāti. Ko nozīmē būt neirologam? Ar ko neirologs nodarbojas?

-Neirologa darbības spektrs ir ļoti plašs. Varbūt kaut kādā mērā tas ir iemesls, kāpēc izvēlējies šo specialitāti, jo gan saslimšanu, gan slimību izpausmju spektrs pārklājas ar daudzām citām specialitātēm. Tāpēc pie neirologa vēršas ar dažādām sūdzībām. Pie mums, Latvijā, tas ir raksturīgi, ka neirologu meklē tieši muguras, galvas un dažādu citu sāpju gadījumā. Kāpēc uzsveru, ka tas tā ir Latvijā? Ārzemēs tas nav tik raksturīgi. Ārzemēs ar to tiek galā primārās pieejamības ārsti, kas ir ģimenes ārsti, bet pie mums šādi pacienti biežāk nonāk pie neirologa. Tāpat neirologu meklē, ja traucē galvas reiņi, ir jušanas, koordinācijas traucējumi. Tās ir pamatlietas, ar ko mēs strādājam.

Ir būtiski, kur strādāt – laukos vai pilsetā?

-Darbs lielā kliniskā universitātes slimnīcā, protams, atšķiras no darba lauku slimnīcā, - pieejamās izmeklēšanas metodes, speciālistu konsultācijas. Taču ārsti ir nepieciešami visur. Iespēju robežas cenšamies sadarboties ar reģionālajām slimnīcām, lai specializētu palīdzību pacients saņemtu tur, bet palīdzību citu saslimšanu gadījumā varētu nodrošināt tuvāk pacienta dzīvesvietai.

Pirms Balviem kā rezidente strādāju Stradiņa Universitātes kliniskajā slimnīcā, beidzot rezidentūru, uzsāku pastāvīgu darbu šeit, Balvos. Pirms darba uzsākšanas pilnā apjomā kā rezidente braucu uz dežūrām Balvos – visus tos četrus gadus. Strādāju Jaunkemeru rehabilitācijas centrā. Arī tagad braucu uz dežūrām Rēzeknes slimnīcā.

Ir problēmas, kas raksturīgas lauku reģionu pacientiem?

-Laukos pacientiem ir tāda problēma kā slimības *ielaišana*, kas nav risināta laikus. Cilvēkiem grūti veikt izmeklējumus, kas nav pieejami uz vietas, piemēram, apmeklēt neirokirurgu vai sāpju ārstu jeb algologu, tas nav tepat. Tuvākais ir Rēzekne, Rīga. Kad nozīmēju kādu izmeklējumu, ļoti bieži cilvēkiem gados, kam nav sava transporta, radu vai bērnu, kas dzīvotu uz vietas, pirmsās jautājums ir, vai to var veikt Balvos, vai tuvākajā apkārtnē. Tas šeit ir ļoti aktuāli. Citādi lielas atšķirības nav. Ja cilvēks nevar apmeklēt speciālistu Rīgā vai Rēzeknē, tad šādos gadījumos jācēnās pielāgot terapija, lai šim pacientam atvieglotu viņa stāvokli. Protams, tie pacienti, kuri atrodas sociālo darbinieku redzeslokalā, var cerēt uz viņu palīdzību dažādu jautājumu risināšanā. Sociālie darbinieki to arī aktīvi dara. Ar viņiem mēs arī ļoti labi komunicējam. Taču visus cilvēkus diemžēl sociālie darbinieki nevar paņemt *zem sava spārna*. Tā tas ir visā Latvijā.

Vai neiroloģijas nozarē varam runāt par attīstību arī lauku un reģionālajās slimnīcās?

-Noteikti redzamāk un straujākā attīstība ir tieši reģionālajās slimnīcās. Un tieši insulta ārstēšanā. Stacionāra etapā neiroloģijā pamatuzmanība tiek veltīta insulta ārstēšanai, taktikai, rezultātiem – darbam Insulta vienībās. Mums tuvākās Insulta vienības ir Rēzeknes un Valmieras slimnīcās. Pēdējā laikā Insulta vienības būtība un ārstēšanas iespējas ir ļoti gājušas uz priekšu. Vienmēr jāatceras, ka insulta pacients slimnīcā jānogādā pirmo četrus stundus laikā pēc insulta simptomu parādišanās. Laiks ir ļoti svarīgs! Ja pacients nesaņem akūto terapiju ar asins šķidinošu medikamentu palīdzību pirmo četrus stundus laikā, tad to pašu palīdzību, ko Rēzeknē vai Valmierā, varam nodrošināt arī Balvu slimnīcā.

Foto - no personīgā arhīva

Atzinības rakstu saņemot. Lai arī sarunā Sintija atzīst, ka lielāko gandarījumu ārsta dzīvē dod pareizi noteikta diagnoze un izārstēts pacients, tomēr saņemt atzinību par savu darbu un ziedus ir ne mazāk patīkami.

Ar neiroloģiskiem pacientiem aktīvi strādā fizioterapeiši, kas palīdz aktivizēt pacientu, konsultē rehabilitoloģe, plānojot pacientu ilgtermiņa rehabilitācijas iespējas. Protams, visas diagnostikas iespējas, ko gribētos, mums nav pieejamas, bet mēs ļoti cenšamies attīstīt to, kas mums ir. Kopsummā maziem solišiem cenšamies attīstīt gan palīgierices, lai tās būtu pieejamas stacionārā, gan būtu speciālisti, kuri konsultētu un aktīvi strādātu ar pacientiem.

Jaunie medīki nelabprāt grib nākt strādāt uz laukiem, tostarp arī Balviem?

-Manuprāt, pēdējā laikā situācija uzlabojas. Arī Balvos zinu vairākus jaunos speciālistus-rezidentus. Noteikti ir daudz labāk nekā pirms pāris gadiem. Reģionālās slimnīcas rezidentus vai ārstus, protams, var piesaistīt vienkāršāk, bet, strādājot mazās slimnīcās, kad pie rokas nav visu citu specialitāšu ārstu, ko var pieaicināt konsultācijām, ārstējošajam ārstam darbs ir sarežģītāks. Tas uzliek daudz lielāku atbildību. Tādēļ arī jaunie ārsti labprātāk iet strādāt uz reģionālajām slimnīcām. Pāris gados nevar aizlāpīt caurumu, kas šajā jomā veidojies lauku reģionos ilgstoši. Tomēr jauno ārstu skaits laukos palielinās.

Balvos nav garlaicīgi?

-Garlaikoties nav laika, jo darba ir ļoti daudz! Sākumā vēl biju saglabājusi dežūras Stradiņa slimnīcā kā dežūrnieirologs. Protams, reizēm gribas lielpilsētas burzmu, to aktīvo dzīvesveidu, bet Rīga jau nav tālu. Taču tagad visas aktivitātes ir piebremzējis Covid-19.

Vai atceraties savu pirmo pacientu?

-Tie vieglākie gadījumi jau nepaliekt atmiņā, kas gludi aiziet, tas saplūst ar visu pārējo. Atmiņā paliek tie smagākie gadījumi. Tādi bija gan Stradiņos, gan arī šeit. Ir pacienti ar reti sastopamām diagozēm, ko mēs nerēdzam katru dienu. Kādreiz noklausies konferenci par šo tēmu un domā, - es nekad šo pacientam nerēdzēšu, bet nākamajā dienā virš iesoļo ar šādu problēmu pa durvīm. Ārprāts! Laikam kāds tās domas dzīr! Arī tā mēdz gadīties. Šādos gadījumos ķemu rokās telefonu un zvanu kolēģiem Stradiņos, pārrunājam, ko darīt, kā rīkoties.

Izārstētie pacienti droši vien pateicībā ierodas ar puķu klepi?

-Visādi ir bijis! Ir gan veiksmes, gan neveiksmes. Diagnosticēt slimību un izārstēt pacientu ir liels gandarījums un prieks, kas nav izmērāms puķu klēpjos. Tas ir tāds moments, kad saproti, ka tas ir tas darbs, ko gribi darīt un kas sagādā prieku.

Pirms mēneša pusotra ar Jums sarunājós par darbu Covid slimnieku nodalā Balvos pērn. Šoruden Covid slimnieki atkal ārstējas Balvos, taču Jūs šajā nodalā tagad nestrādājat. Vai cilvēki neko nemācās no citu pieredzes?

-Šogad darbi pārdaļiti nedaudz citādi, un es šajā nodalā nestrādāju. Pieredze liecina, ka no citu kļūdām diemžēl nemācāmies. Katram kaut kā jāiegūst sava rūgtā pieredze, tikai tad nāk atskārsme, kā vajadzēja rīkoties, ko darīt.

Apsveicam!

Uzreiz sajuta – šoreiz būs pa īstam!

23.oktobri Balvu Vissvētākās Romas katoļu baznīcā viens otram ‘Jā’ vārdu teica un solijās būt kopā priekos un bēdās **TAMĀRA KRŪMINA**, kurai dzimtā puse ir Alūksne, un **RAIMONDS RAJECKIS**, kurš dzimis un audzis Vecvārkavā. Laulību ceremoniju vadīja Balvu Romas katoļu draudzes prāvests Mārtiņš Klušs, savukārt baznīcas liecinieki bija līgavai tuvs cilvēks un bijusī kolēģe nu jau likvidētajā Liepnas internātpamatiskolā, balveniete Anita Baugule ar vīru Juri.

Tamāras un Raimonda draudzības stāsts aizsākās 2019.gada 26.maijā, kad Raimonds viņai *messengeri* atsūtīja nevainīgu emocīzīmi – kustīgo rociņu. Kā vēlāk izrādījās, Raimondam ļoti iepatīkās un iekrita sirdi Tamāras profila bilde portālā “Facebook”, kur viņa sēž pie Viļakas ezera uz balta akmens. Taču ar atsūtīto emocīzīmi viss arī beidzās – sarakste abu starpā neturpinājās. Raimonds bieži iedomājās par Tamāru, šīs domas ātri vien atgaiņojāt. Pēc šķiršanās ar bijušo sievu viņš baidījās atkal uzsākt nopietnas attiecības, jo saprata, ka šoreiz būs pa īstam. Šo saikni sajuta abi, un abi no tās nobijās. Arī Tamāra bija šķirusies. Ik pa laikam Raimonds kaut ko dzīļi personīgu iekomentēja pie Tamāras rakstītā “Facebook” portālā, bet 28.septembrī uzdrošinājās uzrakstīt viņai atkal, šoreiz pavism nopietni. Viņš rakstīja: “Sveika! Atvainojos par uzbāzību, bet Tu man ļoti patīc un es gribētu Tevi kādreiz satikt...” Tā iesākās abu sarakste un telefonzvani katru dienu, bet 25.oktobrī Madonas autoostā liktenis lēma viņiem abiem beidzot satikties, lai kopā dotos uz Raimonda mammas Monikas mājām Vecvārkavā. Kā paši smeji, viņiem plāns bija barot trūšus un divatā pavadīt pirmās brīvdienas, jo mamma devās ciemos uz Lejasciemu. Pēc šīm divām dienām Raimonds saprata un pilnīgi nopietni nolēma, ka Tamāra būs viņa un nevienam viņu neatdos.

Tā pienāca 23.oktobris – Tamāras un Raimonda jaunās ģimenes dzimšanas diena. Kāzu rīts sākās ar pucēšanos dzīvoklī, kur par *make-up* un frizūru parūpējās Lāsma Ludviga. Viņa zināma arī kā tēla veidotāja slavenu TV raidījumu un šovu kā “Zelta mikrofons”, “X faktors”, “Es milu tevi, Latvija”, “Operācija – Jaunā dzīve”, “Kad viņas satiekas”, arī Samantas Tinas videoeklipu dalībniekiem. Kad līgava bija sapucēta, varēja doties uz baznīcu, kur priesteris Mārtiņš Klušs novadīja skaistu un emocionālu laulību ceremoniju. Līgavainis sagaidīja Tamāru pie altāra un pasniedza līgavas pušķi. Tad abi mija zelta gredzenus un saņēma svētību. Pēc svīnīgās laulību ceremonijas kāzu vedēji Irita Timofejeva un Edgars Kūdups no Alūksnes, kas ir līgavas draugi, izveda jaunlaulātos pāri pirmajam kāzu tiltam – Bolupei. Uz tā jaunlaulātie saslēdzās atslēdziņu, un līgavainis ar 60 soļiem pārnesa līgavu pāri visam garajam tiltam. Pēc tam Tamāra un Raimonds devās uz skaistu un emocionālu fotosesiju Stāmerienas pilī, savukārt kāzu sviniņas notika vīra lauku mājās Vecvārkavā, Upmalas pagastā pie Dubnas, mazā ģimenes lokā. “Par sviniņu un greznu svētku atmosfēru, skaisti klātu galdu parūpējās Raimonda mamma Monika un māsa Ilze. Mājās saņēmu arī dāvanu – rotu no uzņēmuma “Latvijas pusdārgakmeni” Litene, jo ierobežojumu dēļ mūsu sviniņo ekskursiju atcēla. Ar Raimondu skaisti nodejojām savu pirmo kāzu deju, neizpalika arī jaunās atrakcijas, sviniņa mičošana pusnaktī un kāzu tortes griešana. Esam priečigī, jo kāzas izdevās, kā plānojām. Visu spējām saorganizēt ar pašu ieguldīto darbu, idejām un līdzcilvēku atbalstu, no kuriem pat daudzi nebija personīgi pazīstami, Tiesa gan, pēdējās dienas pirms kāzām bija stresa pilnas, jo lokdaun, ipaši stingri Covid-19 ierobežojumi, sākās jau 21., nevis 25.oktobrī, kā cerējām. Diemžēl daudz kas Covid 19 saslimstības, ierobežojumu un stingrās Valsts policijas kontroles dēļ bija jāaatceļ. Taču, neskatoties uz to, kāzas atlīkt nedomājām ne brīdi, jo tā nebūtu laba zīme. Mēs uzskatām, ka kāzām jānotiek laulāto iedomātājā dienā. Turklat pārāk daudz viss bija izdomāts, sagatavots un saorganizēts, lai to atceltu,” stāsta Tamāra.

Pēc kāzām jaunlaulātie turpina ierastās ikdienas gaitas. Jau divus gadus viņi dzīvo Balvos. Tamāra strādā Balvu novada pašvaldības Izglītības, kultūras un sporta pārvaldes Balvu lekļaujošās izglītības atbalsta centrā par logopēdi un vadītāju, viņa ir arī Balvu novada pašvaldības Pedagoģiski medicīniskās komisijas vadītāja un logopēde Stacijas pamatskolā. Savukārt Raimonds ir smaga darba darītājs – nodarbināts mežizstrādē. Jaunlaulātie stāsta, ka pagaidām konkrētu plānu doties kāzu celojumā nav, taču abu sapnis ir aizbraukt uz Gruziju. Tā ir skaista valsts, kuru no 1178. līdz 1213.gadam vadīja karaliene Tamāra - līgavas vārda māsa. Gruzijas baznīca karalieni Tamāru iecēla arī svēto kārtā, arī kalnieši Tamāru uzskata par svēto, kas dziedina no visām vainām.

Tagad, kad Tamāra un Raimonds viens otrs var saukt par vīru un sievu, viņi atzīst, ka sajūtas ir ļoti labas – pārnēmis emocionāls piepildījums, miers, prieks, gandarijums, laime, svētība un milestība. “Esam vienkārši laimīgi!” apliecinājaunlaulātie.

Jaundzimušie

22.oktobrī pulksten 9.17 piedzima puika. Svars - 3,940kg, garums 57cm. Puisēna mamma Santa Supe dzīvo Balvos.	4.novembrī pulksten 18.20 piedzima meitenīte. Svars - 3,030kg, garums 50cm. Meitenītes mamma Ilze Zvaigzne dzīvo Smiltenes novadā.
23.oktobrī pulksten 19.55 piedzima meitenīte. Svars - 3,315kg, garums 53cm. Meitenītes mamma Evija Biksāne dzīvo Balvu novada Bērzpils pagastā.	4.novembrī pulksten 19.53 piedzima puika. Svars - 3,040kg, garums 51cm. Puisēna mamma Linda Biseniece-Mieriņa dzīvo Balvu novada Susāju pagastā.
25.oktobrī pulksten 8.17 piedzima puika. Svars - 3,180kg, garums 51cm. Puisēna mamma Egita Djomina dzīvo Alūksnē.	6.novembrī pulksten 17.04 piedzima puika. Svars - 3,305kg, garums 53cm. Puisēna mamma Sintija Čerbakova dzīvo Balvu novada Vectilžas pagastā.
26.oktobrī pulksten 8.33 piedzima puika. Svars - 3,310kg, garums 53cm. Puisēna mamma Inga Kataja-Paegle dzīvo Balvu novada Balvu pagastā.	12.novembrī pulksten 9.24 piedzima puika. Svars - 4,020kg, garums 56cm. Puisēna mamma Sanita Leišavniece dzīvo Balvos.
27.oktobrī pulksten 2.56 piedzima meitenīte. Svars - 3,055kg, garums 57cm. Meitenītes mamma Laura Berezova dzīvo Balvos.	14.novembrī pulksten 1.22 piedzima puika. Svars – 2,920kg, garums 51cm. Puisēna mamma Airita Šķendere dzīvo Gulbenes novada Galgauskas pagastā.
31.oktobrī pulksten 17.47 piedzima meitenīte. Svars - 3,820kg, garums 52cm. Meitenītes mamma Laura Biksāne dzīvo Balvos.	18.novembrī pulksten 13.23 piedzima puika. Svars – 4,030kg, garums 58cm. Puisēna mamma Sintija Circene dzīvo Balvu novada Šķilbēnu pagastā.
4.novembrī pulksten 7.52 piedzima meitenīte. Svars - 3,285kg, garums 55cm. Meitenītes mamma Kristīne Baltaisbrencē dzīvo Smiltenes novada Apes pagastā.	18.novembrī pulksten 17.22 piedzima meitenīte. Svars – 3,035kg, garums 52cm. Meitenītes mamma Sabīne Zvaigzne dzīvo Alūksnes novada Jaunalūksnes pagastā.

Foto - no personīgā arhīva

Draud kriminālatbildība

Likvidē marihuānas audzētavu

Valsts policija savā rīcībā ieguvusi informāciju par personu, kura, iespējams, kādā privātpašumā Balvu pagastā nelikumīgi audzē un uzglabā marihuānu (attēlā).

Iepriekš uzsākta kriminālprocesa ietvaros policija pieņema lēmumu veikt kratišanu. 25.novembrī sadarbībā ar Valsts robežsardzes kinologu minētajā īpašumā policisti konstatēja, ka teritorijā ierīkota nelegāla marihuānas audzētava. Kopumā kratišanas laikā likumsargi iznēma aptuveni 283 augošus marihuānas stādus, kā arī aptuveni vienu kilogramu gatavās produkcijas – zaļas augu izcelmes vielas, kas visdrīzāk ir marihuāna. Turpat notikuma vietā tika noskaidrota arī iespējamā vainīgā persona – 1994.gadā dzimis vīrietis.

Pašlaik policija turpina izmeklēšanu, lai noteiktu precīzu konfiscēto vielu daudzumu un sastāvu - nozīmētas nepieciešamās ekspertizes. Virietim par likum-pārkāpumiem draud kriminālatbildība pēc Krimināllikuma 256.panta 1.dalas – par narkotiskās vielas saturu augu neatļautu sēšanu vai audzēšanu. Par šādu pārkāpumu paredzēta brīvības atņemšana uz laiku līdz diviem gadiem vai īslaicīga brīvības atņemšana, vai piespiedu darbs, vai naudas sods.

Foto – Valsts policija

Notiesā dzērājšoferi

Ja neizdarīs jaunus pārkāpumus, cietums izpaliks

Pirms gada rakstījām par jaunieti, kurš mūspusē izraisīja ceļu satiksmes negadījumu ar smagām sekām.

Proti, kā tolaik informēja Valsts policija, pagājušā gada 23.decembri pulksten 16.19 Balvu novada Kubulu pagastā 2003.gadā dzimis jaunietis vadīja transportlīdzekli "Volkswagen Sharan" 1,40 promiļu alkohola reibumā un uzbrauca pretī braucošajai 1970.gadā dzimušajai velosipēdistei. Negadījuma rezultātā sievieti ar smagām traumām nogādāja tuvākajā medicīnas iestādē. Likumsargi par notikušo uzsāka kriminālprocesu. Tagad šajā lietā stājies spēkā notiesājošs tiesas spriedums.

No iepriekšējas pieredzes nemācās

Saskaņā ar publiski pieejamo tiesas spriedumu, apsūdzētais, vadot transportlīdzekli "Volkswagen Sharan", ne tikai pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, cietušajai nodarot smagus miesas bojājumus, bet arī izvairījās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas. Protī, jau ar Balvu rajona prokuratūras prokurora 2018.gada 20.novembra priekšrakstu par sodu apsūdzētais bija atzīts

par vainīgu Krimināllikuma 262.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarijuma izdarīšanā. Tas ir par transportlīdzekļa vadīšanu, ja nav transportlīdzekļa vadīšanas tiesību (tās noteiktā kārtībā nav iegūtas vai ir atņemtas) un ja vadītājs atrodas alkohola, narkotisko, psihotropo, toksisko vai citu apreibinošu vielu ietekmē. Par šo kriminālpārkāpumu tiesa apsūdzēto sodīja ar piespiedu darbu uz simts stundām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz četriem gadiem. Prokurora priekšraksts par sodu stājās spēkā 2018.gada 1.decembri. Neskatoties uz to, šis cilvēks papildsoda izciešanas laikā, apzinoties, ka viņam ar iepriekš norādīto prokurora priekšrakstu par sodu ir atņemtas transportlīdzekļa vadīšanas tiesības, jau minētajā 2020.gada 23.decembri ap pulksten 16.30 bez transportlīdzekļa vadīšanas tiesībām vadīja automašīnu "Volkswagen Sharan" un pārsniedza atļauto braukšanas ātrumu. Rezultātā viņš netika galā ar automašīnas vadību, izraisīja ceļu satiksmes negadījumu un notrieca pretī braucošo velosipēdisti. Negadījumā cietusī guva smagus miesas bojājumus, kas ir bīstami dzīvībai – lūzumus, sasitumus, plūsumus, sistas brūces, asinsizplūdumus.

Reālu divarpus gadu cietumsodu nepiespriež

Ar savām darbībām persona izdarīja noziedzīgus nodarijumus, kas paredzēti Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā, kura kvalificējošā pazīme ir ceļu satiksmes noteikumu pārkāpšana, ja to rezultātā cietušajam nodarīts smags miesas bojājums, un Krimināllikuma 312.panta otrajā daļā (izvairīšanās no tiesību ierobežošanas soda izciešanas). Tiesa apsūdzētajam nosprieda: galigo sodu noteikt brīvības atņemšanu uz diviem gadiem un sešiem mēnešiem, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz trīs gadiem; piespriesto brīvības atņemšanas sodu neizpildīt, ja notiesātais divu gadu un sešu mēnešu pārbaudes laikā neizdarīs jaunu noziedzīgu nodarijumu, nepārkāps sabiedrisko kārtību un izpildīs kriminālsodu izpildi reglamentējošā likumā paredzētos un Valsts probācijas dienesta noteiktos pienākumus; piemēroto drošības līdzekļi 'uzturēšanās noteiktā vietā' atstāt negrozītu; desmit darba dienu laikā pēc sprieduma spēkā stāšanās jāierodas reģistrēties Valsts probācijas dienesta teritoriālajā struktūrvienībā atbilstoši deklarētajai dzīvesvietai; uzraudzības izpildi noteiktajā pārbaudes laikā nodrošināt Valsts probācijas dienestam.

Re, kā!

Jauns veids, kā noparkot automašīnu

Laikrakstā "Vaduguns" jau vairākkārt esam rakstījuši par transportlīdzekļu novietošanu pie Balvu poliklinikas. Protī, daļa autovadītāju mēdz uzbraukt uz gājēju trotuāru un tur automašīnas novietot stāvēšanai.

Tam visam gan ir zināmi iemesli, jo caurbraucamais ceļš pie poliklinikas ir diezgan šaurs. Tajā pašā laikā ar šādu rīcību tiek pārkāpti ceļu satiksmes noteikumi. Tas noteikti jānem vērā. Tāpat arī vēstījām, ka poliklinikas teritorijā plānoti remontdarbi. Iespējams, pēc tiem situācija ar automašīnu novietošanu uzlabosies. Tīkmēr kāds autovadītājs (vai autovadītāja) savā meistarībā pārspējis visus pārējos transportlīdzekļu išķēršanas un, teiksim tā, nodemonstrēja pavismā citu limeni, kā vajag noparkot automašīnu. Kā redzams attēlā, automašīna "Audi" pie poliklinikas novietota stāvēšanai nevis ceļā vienā vai otrā pusē, vai arī kādā no atļautām stāvietām, bet tieši uz gājēju celiņa, kas ved no degvielas uzpildes stacijas "Virši-A" puses... "Re, kā pie poliklinikas parkojas! Brauc pa gājēju celiņu un savu automašīnu turpat vienkārši arī atstāj...", laikrakstam "Vaduguns" raksta kāda aculieciniece.

Aculiecinieka foto

Lappusi sagatavoja A.Ločmelis

Balvu novada pašvaldība mutiskā izsolē ar augšupejošu soli izsola nomas tiesības uz zemes vienībām:

□ Mednevas pagastā ar kadastra apzīmējumu 3870 005 0156, 2,3635 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 177,10 gadā.

□ Baltinavas pagastā ar kadastra apzīmējumu 3844 005 0070, 2,8 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 297 gadā.

□ Baltinavas pagastā ar kadastra apzīmējumu 3844 003 0712, 1,6 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 165 gadā.

□ Baltinavas pagastā ar kadastra apzīmējumu 3844 003 0320, 1,5 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 154 gadā.

□ Baltinavas pagastā ar kadastra apzīmējumu 3844 003 0642, 1,0 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 102,30 gadā.

□ Rugāju pagastā ar kadastra apzīmējumu 3874 012 0528, 3,3 ha platībā, nosacītā nomas maksa – EUR 184,80 gadā.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv.

Balvu novada pašvaldība izsludina atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nomas tiesības uz nekustamā īpašuma **“Rosība”** Lazdukalna pagastā, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3864 004 0304 daļu, kas sastāv no zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 3864 004 0304 daļas 1886,46 m² platībā un cieta asfalta seguma laukuma 1886,46 m² platībā. Nomas maksas nosacītā sākumcena – EUR 540 (pieci simti četrdesmit eiro) gadā, bez pievienotās vērtības nodokļa.

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2021.gada 17.decembra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2021.gada 17.decembra plkst. 16.00 jāsamaksā reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro) un drošības nauda EUR 54 (piecdesmit četri eiro) Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2021.gada 21.decembrī plkst. 10.00.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu – **dzīvokli Nr.8 Bērzpils ielā 6**, Balvos, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3801 900 2503, kas sastāv no divu istabu dzīvokļa 41,2m² platībā, kā arī kopīpašuma 4128/35352 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas (kadastra apzīmējums 3801 003 0504 001) un zemes atbilstoši domājamām daļām 0,0186 ha platībā (kadastra apzīmējums 3801 003 0504), palīgēkas atbilstoši domājamām daļām 8,38 m² (kadastra apzīmējums 3801 003 0504 002).

Izsoles sākumcena – EUR 3884 (trīs tūkstoši astoņi simti astoņdesmit četri eiro).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 388,40 (trīs simti astoņdesmit astoņi eiro 40 centi) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2022.gada 11.janvāri plkst. 10.00.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu **“Šalkas” Baltinavas pagastā**, Balvu novadā, ar kadastra

numuru 3844 001 0008, kas sastāv no vienas zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 3844 001 0066, 2,49 ha platībā.

Izsoles sākumcena – EUR 5881 (pieci tūkstoši astoņi simti astoņdesmit viens eiro).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 588,10 (pieci simti astoņdesmit astoņi eiro 10 centi) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2022.gada 11.janvāri plkst. 10.15.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu **“Augstienes” Baltinavas pagastā**, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3844 010 0062, kas sastāv no vienas zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 3844 010 0062, 3,13 ha platībā.

Izsoles sākumcena – EUR 5765 (pieci tūkstoši septiņi simti sešdesmit pieci eiro).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 576,50 (pieci simti septiņdesmit seši eiro 50 centi) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2022.gada 11.janvāri plkst. 10.30.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu **“Laukgaiļi” Baltinavas pagastā**, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3844 003 0200, kas sastāv no vienas zemes vienības ar kadastra apzīmējumu 3844 003 0200, 1,49 ha platībā.

Izsoles sākumcena – EUR 3470 (trīs tūkstoši četri simti septiņdesmit eiro).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 347 (trīs simti septiņdesmit septiņi eiro) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē, 2022.gada 11.janvāri plkst. 10.45.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu **“dzīvokli Nr.33 Pilsonu ielā 23”**, Balvos, Balvu novadā, ar kadastra numuru 3801 900 1748, kas sastāv no vienas istabas dzīvokļa 32,7 m² platībā, kā arī kopīpašuma 327/31075 domājamās daļas no dzīvojamās mājas (kadastra apzīmējums

3801 003 0390 001) un zemes atbilstoši domājamām daļām 0,00086 ha platībā (kadastra apzīmējums 3801 003 0390).

Izsoles sākumcena – EUR 2497 (divi tūkstoši četri simti deviņdesmit septiņi eiro).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 249,70 (divi simti četrdesmit deviņi eiro 70 centi) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2022.gada 11.janvāri plkst. 11.00.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā atkārtotā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu – **dzīvokli Nr.19 Pilsonu ielā 23**, Balvos, Balvu novadā, kadastra Nr.3801 900 2501 (kadastra apzīmējums 3801 003 0390 001 019), kas sastāv no vienistabas dzīvokļa 32,80 m² platībā, ar kadastra numuru 3801 900 2501 (kadastra apzīmējums 3801 003 0390 001 019) un kopīpašuma 329/31075 domājamām daļām no daudzdzīvokļu mājas (kadastra apzīmējums 3801 003 0390 001 001) un zemes atbilstoši domājamām daļām 0,0021 ha platībā (kadastra apzīmējums 3801 003 0390).

Izsoles sākumcena – EUR 2549,60 (divi tūkstoši pieci simti četrdesmit deviņi eiro 60 centi).

Ar izsoles noteikumiem var iepazīties Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv. Informācija par izsolē tiek publicēta oficiālajā izdevumā elektroniskā formātā – vietnē *vestnesis.lv*, Balvu novada pašvaldības mājaslapā www.balvi.lv un Ziemeļlatgales laikrakstā “Vaduguns”. Šajā pat laikā interesenti var veikt izsolāmā objekta apskati.

Izsoles pretendenti pieteikumu dalībai izsolē var iesniegt Balvu novada pašvaldībā ne vēlāk kā līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 Balvos, Bērzpils ielā 1A.

Visiem pretendentiem līdz 2022.gada 7.janvāra plkst. 16.00 jāiemaksā drošības nauda 10% apmērā no nosacītās sākuma cenas, t.i., EUR 254,96 (divi simti piecdesmit četri eiro 96 centi) un reģistrācijas maksa EUR 5 (pieci eiro), Balvu novada pašvaldības, Reģ. Nr. 90009115622, bankas kontā: AS “Citadele banka”, konts: LV 05PARX0012592970001.

Izsole notiks Bērzpils ielā 1A, Balvos, 3.stāva sēžu zālē 2022.gada 11.janvāri plkst. 11.15.

Balvu novada pašvaldība pārdod atklātā mutiskā atkārtotā izsolē ar augšupejošu soli nekustamo īpašumu – **dzīvokli Nr.2 Vidzemes ielā 10**, Balvos, Balvu novadā, kas sastāv no vienistabas dzīvokļa 29,3 m² platībā, ar kadastra numuru 3801 90

Aiztecēja mans mūžīņis
Kā dziparu kamolītis;
Te satinu savas dienas,
Ji baltās, nebaltās.
Mūsu patiesa līdzjūtība Dacei Mizai
un tuviniekim, MĀMIŅU mūžības
celā pavadot.

Elita, Uldis, Zigfrids

Tā aiziet mūsu mīlie, aiziet no
ikdienas rūpēm,
Aiziet mierā, klusumā un jaunā
dzīvē.
Tuviniekim vien paliek
Viņu siltums un dvēseles gaisma.
Izsakām līdzjūtību Dacei Mizai ar
gīmeni, māmiņu
ELVĪRU GRAUDINU mūžībā
pavadot.
Bijušie klasesbiedri

Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.
Skumju bridi esam kopā ar Daci
Mizu, pavadot māti
ELVĪRU GRAUDINU smiltainē.
K.S. "Kalējs"

Satumsis ceļš –
Ar lietus asarām pārplūdināts...
Ir klusums,
Kas pasaka vairāk par vārdiem.
Kad rūgti smaržo egļu zari un sirdis
sāp, mūsu krusa un patiesa
līdzjūtība Tev, Dacit, un
tuviniekim, atvadoties no
MĀMIŅAS.

Anna, Ilze

Košu ziedu, krusu dziesmu,
Nav ko citu dāvināt,
Viegglas smilis, saldu dusu,
Kapu kalnā, māmulīt. (Latv.t.dz.)

Skumju bridi esam kopā ar Daci
Mizu un viņas gīmeni, MĀMIŅU
kapu kalnīnā pavadot.

Vita B., Inese K., Daina E., Anna K.

Ir mirkli, kad arī enģeļi raud...
Izsakām līdzjūtību bērniem,
mazbērniem, mazmazbērniem,
ELVĪRU GRAUDINU pavadot
mūžībā.

Jānis ar gīmeni Burtniekos, Anna ar
gīmeni Česis, Amantovi

Mani mīla vecmāmiņa,
Mūža miegu aizmigusi,
Apklusoši silti vārdi,
Nebūs laba padomiņa.
Izsakām patiesu līdzjūtību Santai
Graudiņai un pārējiem
tuviniekim, VECMĀMIŅU
mūžības celā pavadot.
DSPC kolektīvs

Nepūšat auksti vēji,
Lai guļ mana māmulīja.
Mani mīla māmulīja,
Saldu miegu aizmigusi. (Latv.t.dz.)

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību
Andrim Graudiņam, MĀMIŅU
mūžībā pavadot.
Bijušie klasesbiedri un audzinātāja
V.Stahovska

Miļš cilvēks aizgājis
Uz klusēšanas pusī.
Viss aizgājis, kas izdzīvots un bijis,
Vien paliek atmiņas ar Milestibas
vārdiem,
Nu dvēselīte debesis sev jaunu
ligzdu vīj.
Lai mūsu patiesa līdzjūtība dod
spēku Ritai ar gīmeni, TĒVU,
VECTĒVU mūžības celā pavadot.
Kaimiņi: Dzintra, Edgars, Laima,
Nikolajs, Valentina B., Ina P.,
Kristine, Viesturs, Luda A.

Baltie bērzi, šalciet kļusi,
Sveiciet tālos apvāršnos.
Tēva sirds ir aprimusi,
Čaklās rokas mierā dus.
Mūsu patiesa līdzjūtība Rita
Korņejevai, TĒVU mūžībā pavadot.
Zīguru pamatskolas kolektīvs

Nelielz atvadu stundā skaudrā,
Dzīļas sērās galvu liekt mums.
Acis neraudās, sirds tomēr raudās,
Sirds ja neraudās, dvēsele skums.
Mūsu patiesa līdzjūtība Rita
Korņejevai, TĒVU mūžībā pavadot.
"Rūķišu" grupas skolotājas, bērni
un vecāki

Koks nezin, kad vētrā tas lūzis,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā
stās. (O.Rikmanis)
Visdzīlākā līdzjūtība mūsu Regīnai
un tuviniekim, VIŘU, TĒVU un
VECTĒVU aizsaulē pavadot.
Aija un Ingriða

Es aizeju, kaut viss te joti patik
Un gribētos vēl ilgi, ilgi būt,
Varbūt tur brīnumu var satikt,
Ko te man dzīve neatļāva gūt.
(O.Vācietis)

Visdzīlākā līdzjūtība Ritas
Korņejevas gīmenei, tēvu, viru,
vectēvu
ALEKSANDRU TIHONOVU
zemes klēpi guldot.
Zīguru pamatskolas klasesbiedri

Tu nenāksi, kad vientoši būšu,
Pie skuju strauta nodzerties.
Tu nenāksi, kaut arī saukšu,
Kaut joti tevi gaidīšu.

Kad priedes krusi šalc atvadu
vārdus, birst sāpuj asaras un želi
raud sveces, mūsu patiesa līdzjūtība
sievai Regīnai, meitai Inesei,
dēlam Ērikam, viņu gīmenēm,
pavadot smilšu kalnīnā viru, tēvu
ANATOLIJU KOKOREVIČU.
Abrenes ielas 8.mājas kaimiņenes
Anna, Geņa Vilākā

Mūža vilciens pa gadskārtu sliedēm
Norīmis traukties un palicis kļuss,
Smilšu kalnā zem dzīvības priedēm
Nu darbi, rūpes un vasaras dus.
Izsakām līdzjūtību Oskara Rēvalda
gīmenei, TUUVU CILVĒKU kapu
kalnīnā pavadot.
VRS VIP RIKD OVN kolektīvs

Tāda ir dzīve:
Upes plūst, saule mostas un riet,
Ikvienu Dievs savā laikā iežīmē
Un ceļu, pa kuru lemts iet. (M.Svīke)
Izsakām visdzīlāko līdzjūtību sievai
Regīnai, meitai Inesei un
pārējiem tuviniekim,
ANATOLIJU KOKOREVIČU
mūžības celā pavadot.
Vilākas vidusskolas 25. izlaiduma
bijušie klasesbiedri

Atnācis vakars,
Pēc kura vairs neausis rīts.
Vien mūžības ceļš būs Dieva
gaismas vīts,
Tikai atmiņas dārgas sirds ilgi
saglabāt spēs.
Mūsu krusa un patiesa līdzjūtība
skolotājai Inesei Rēvaldei un viņas
gīmenitei, tēti
ANATOLIJU KOKOREVIČU
mūžībā pavadot.
Vilākas Valsts ģimnāzijas saime

Dusi saldi zemes rokās,
Lai tev sapņu nepietrūkst.
Mīlas rokas ziedus noklās,
Un tev silti vienmēr būs. (A.Straube)
Lai krusa līdzjūtība un mierinājuma
vārdi dod spēku un atbalstu
Regīnai un Inesei ar gīmeni,
pavadot viru, tēti, vectēvu
ANATOLIJU KOKOREVIČU
mūžības celā.
Zaķu ģim. Viksnā un Birzniekos

Tēt, tu arvien būsi šai pusē,
Tai gaismā, ko atstāji mums,
Kaut arī sirds tava klusē,
Mums paliek šis mantojums.
Skumju un atvadu bridi esam kopā
ar mūsu skolotāju Inesi Rēvaldi
un tuviniekim, milo TĒTI kapu
kalnīnā pavadot.
VVĢ 4.klases bērni un vecāki

Daudz darbiņi padarīti,
Daudz soliši iztečēti;
Lai nu mīli Zemes māte
Pārkāj savu sejēni. (Latv.t.dz.)
Visdzīlākā līdzjūtība sievai Regīnai,
bērniem un mazbērniem, aizvadot
kapu kalnīnā
ANATOLIJU KOKOREVIČU.
Irēna, Lucija, Iveta, Leontīna, Anita,
Biruta, Emerīta

Ir sāpes, ko nevar dalīt uz pusēm,
Nav tādu vārdu, kas mierināt
spētu...
Nostājas blakus tev draugi un klusē,
Kaut vai tā, lai tev palīdzētu.
Esam kopā ar koleģi Gati, vectēti
ANATOLIJU KOKOREVIČU
zemes klēpi guldot.
VVD Latgales RVP koleģi

Vai tie mākoņi piekusūši,
Vai tu aiz mākoņiem, māt,
Varbūt dievkoka tumšzaļā zarā
Vēl ar tevi var parunāt... (S.Kaldupe)
Kad līdz ar pirmās Adventes sveces
liesmu mūžībā ir devusies Skolotāja,
etnogrāfiskā ansambļa "Abrenīte",
ilggadējā vadītāja ALBĪNA VEINA,
izsakām visdzīlāko

Izdzījutību meitām Skaidrītei un
Ērikai, un tuviniekim.
Vilākas Izglītības, kultūras un sporta
pārvalde

Klusums, tevis vairs nav,
tikai atmiņas, kas aizkustina dvēseli,
vārdu, kas nepateikti, – skan.
(A.Gāuda)

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību
piederīgajiem, bijušo skolotāju
ALBĪNU VEINU mūžībā izvadot.
Mogilnaju gīmenes

Tu katram viena, tikai viena,
Kurai kā pie saules bērni turas kālat.
Tāpēc ir tik grūti, skumjām asarām
birstot,

Uz mūžu zemei tevi atdot, māt!
Mūsu patiesa un krusa līdzjūtība
Skaidrītei un Robertam, Ērikai un
Alvilam, Viesturam, Krīsjānim,
māminu, vecmāmiņu ALBĪNU
VEINU mūžībā izvadot.

Jevstīgēju gīmenē

Klusiem soļiem māmulīja,
Mūžam durvis aizvērusi,
Ne vārdīja nebildusi,
Skumjas sirdi atstājusi.

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību
tuviniekim, pavadot pēdējā gaitā
etnogrāfiskā ansambļa "Abrenīte"
ilggadējā vadītāju ALBĪNU VEINU.
Kultūras darbinieki: Valentīna, Nīna,
Skaidrīte, Kristīna, Sandra, Andris

ALBĪNA VEINA
(31.01.1931.– 28.11.2021.)

2021.gada novembra nogale atnesa
sēru vēsti. Mūžības gaitas devusies
ALBĪNA VEINA (dz. Bondare).

Albīnas Veinas dzives gaitas uzsākušas
1931.gada 31.janvārī. Pēc Vilākas vidus-
skolas absolvēšanas 1950.gadā tika izvēlēts
pedagooga ceļš. Latviešu valodas un litera-
tūras skolotāja specialitāte tika apgūta Rīgas
Pedagoģiskajā institūtā. Uzreiz pēc vidus-
skolas beigšanas ari iesākās darba gaitas
skolā, kas noslēdzās 1986.gadā ar aiziešanu
pelnītā atpūtā. Bet ar to neapstājās sabiedriskā aktivitāte, kas vienmēr
raksturojusi skolotāju Veinu. Etnogrāfiskā ansambļa "Abrenīte" un Dāmu
kluba Marienauzena dibināšana un vadišana ir tikai nedaudzē pie mieri
viņas rosībai. Neapstājās pedagoģiskā darbība, pasniedzot latviešu valodu
pieaugušajiem ārpusskolas kursos. Neapstājās aktīvā pilsoniskās pozīcijas
pusā, jo arī Barikāžu laiks bija Skolotājas aktīvas darbošanās posms.

Daudz atzinīgu vārdu un apbalvojumu A.Veina ir saņēmusi par savu darbu.
Skolotājas nopielni novērtēti ar Latviešu valodas un literatūras skolotāju
asociācijas piešķirto titulu "Dīžskolotāja", ar Atzinības krusta Lielo sevišķo
pakāpes goda zīmi, daudzām cītem apbalvojumiem. Tomēr vislielākā balva
Skolotājai ir sirsniņas atmiņas un pateicības vārdi no skolēniem, studentiem,
kolējiem, līdzcilvēkiem.

Mūžs atdots pedagoģiskajam darbam, savai tautai, kultūras vērtību
saglabāšanai un tālāknodošanai, visi spēki veltīti jaunās paudzes izglītošanai
un virzīšanai uz augstu mērķu sasniegšanu.

Un Skolotājas ceļš turpinās cilvēku atmiņas, bērnu, mazbērnu, audzēkņu,
ziedos sīkstošajā pie mājas dārzā.

Izsakām līdzjūtību meitām Skaidrītei un Ērikai ar gīmenēm,
tuviniekim un visiem, kam Skolotāja bija tuva.

Izvadišana pēdējā gaitā 3.decembrī plkst. 12.00 no Vilākas Romas
katoļu baznīcas.

VILĀKAS VALSTS ĢIMNĀZIJAS SAIME

Māmulīt balto, caur ziemīgo rītu
Tu aizgāji kļusi...

Baltās un nebaltās dienas
Mūža kamolā satīnusi.

Sērojam kopā ar meitu gīmenēm,
kad pārtrūkusi etnogrāfiskā
ansambļa "Abrenīte" bijušās
vadītājas ALBĪNAS VEINAS
bagātā, darbīgā, dziesmām piepildītā
mūža pavediens.

Etnogrāfiskā ansambļa "Abrenīte"
dziedātājas

Tu gadus mēroji ar darbu,
Ko krietni paveikt bij' tavs gods.

Ar sirsniņu, dziesmu un klusu rūpi,
Ko allaž centies cītem dot.

Izsakām visdzīlāko līdzjūtību mūžībā
aizgājušās etnogrāfiskā kolektīva

"Abrenīte" bijušās vadītājas
ALBĪNAS VEINAS gīmenēi un
tuviniekim.

Folkloras kopa "Atzele"

Bij' tuvs mums cilvēks, kā šodien
vairs nav,

Tā uzdevums dzīvē ir izpildīts jau,
Tā kokle jau klusē, un dziesmai ir
gals,

Un dzīvības ziedus ir nomācis
sals...

Ir tikai krusums un atmiņas, kas
paliks mūsu sirdis, kad pār darbīgo,
dziesmoto ALBĪNAS VEINAS mūžu
klājas smilšu, sniegpārslu un ziedu
sega, patiesi līdzjūtības vārdi
meitām, mazbērniem.

Vilākas kultūras nama kolektīvs

Likās, ka tu dzivot spētu

Vēl trīs mūžus, māmulīt,
Ka tu aiziet nevarētu tur,

Kur tikai krusums mit. (M.Kempe)

Izsakām patiesu līdzjūtību Ērikai
Baltiņai ar gīmeni, MĀMIŅU
mūžības celā pavadot.

Valsts robežsardzes Vilākas
pārvaldes kolektīvs, VRS GP PP
Austrumlatgales reģionālā nodaļa

e-pasts: vaduguns@apollo.lv

mājaslapa: vaduguns.lv

Datorsalikums-

SIA "Balvu Vaduguns",

G.LIELMANIS

Iespīsts SIA "Latgales

</

